

A BAKONY-HEGYSÉG LÁGYTESTŰ BOGARAI (COLEOPTERA, MALACODERMATA)

SZALÓKI DEZSŐ

ELTE Radnóti Miklós Gyakorlóiskolája, Budapest

ABSTRACT: The malacodermatous beetles of the Bakony Mountains. — 114 species belonging to 9 *Malacodermata* families have been revealed to occur in the Bakony Mountains (Hungary). *Malthinus facialis* THOMSON, 1864 is new to the Hungarian fauna. *Cantharis longicollis* (KIESENWETTER, 1859), *Metacantharis discoidea* (AHRENS, 1812), *Malthinus balteatus* SUFFRIAN, 1851, *Malthodes dieneri* KASZAB, 1955, *Malthodes holdhausi* KASZAB, 1955, *Sphinginus coarctatus* (ERICHSON, 1840), *Cerapheles terminatus* (MÉNÉTRIES, 1832), *Julistus floralis* (OLIVIER, 1790), *Phloiophilus edwardsi* STEPHENS, 1830, *Denops albofasciatus* (CHARPENTIER, 1825) and *Necrobis rufipes* (DE GEER, 1775) are news to the fauna of the Bakony Mountains.

Bevezetés

Magyarország egyes részterületeinek zoológiai kutatása más-más intézményekhez kötődik. Ennek értelmében nemzeti parkjainkat a Magyar Természettudományi Múzeum vizsgálta, illetve vizsgálja; a Hortobágyi és a Kiskunsági Nemzeti Parkról már összefoglaló kötetek is megjelentek. Hasonló munka született a Bátorligeti Természetvédelmi Területről is. A Dél-Dunántúl kutatását a pécsi Janus Pannonius Múzeum, az Alpokalját pedig a szombathelyi Savaria Múzeum szervezi. E programok jelentős részében magam is részt veszek, bizonyos Coleoptera csoportok feldolgozásával.

A Bakony faunájának intenzív kutatása „A Bakony természeti képe” programhoz kapcsolódik. A program megvalósítása 1962-ben kezdődött el a veszprémi Bakony Múzeumban. Dr. Papp Jenő zoológus muzeológus részletes tervet készített a hegység tanulmányozására. Felkérte a Bakonnyal foglalkozó intézmények munkatársait, valamint a magánkutatókat a munkába való bekapcsolódásra. A kutatásokat 1972-től a Zircen létrejött Bakonyi Természettudományi Múzeum szervezi és irányítja. A program keretében évente átlag 40 zoológus kutatta a Bakonyt. Munkájuk eredménye számos megjelent közlemény és a Bakonyi Természettudományi Múzeum meghatározott és felállított gyűjteménye.

Magam 1976-ban kapcsolódtam be a kutatásba és átlag évi 10 napot töltöttem terepen. Meghatároztam és felállítottam a Bakonyi Természettudományi Múzeum lágytestű bogáranyagát.

Irodalmi áttekintés

A fajok többsége KASZAB (1955) munkája segítségével jól határozható. Ivarszerv-rajzokat azonban ez a mű nem tartalmaz, ami pedig néhány faj megnyugtató azonosításához elengedhetetlen. Ezek a továbbiakban ismertetésre kerülő munkákban megtalálhatók. KASZAB (1955) Ganglbauer rendszerét követte, mely a *Malacodermata* családsorozatba a következő 10 családot sorolta:

Lycidae
Lampyridae
Drilidae
Cantharidae
Malachiidae
Dasytidae
Cleridae
Corynetidae
Derodontidae
Lymexylonidae.

A bevezetőben utal arra, hogy — különösen amerikai szerzők — a *Diversicornia* had családjainak felosztását és sorrendjét (elsősorban a lárva alak, a hím ivarszerv bélyegei és más morfológiai jelek alapján) lényegesen módosították. Ennek kimunkáltságát azonban még nem tekinti olyannak, hogy egy kézikönyv beosztásában alapul lehetne venni.

Dolgozatom címében még megtartottam a „lágytestű bogarak” megnevezést, de a családok felsorolásánál már az azóta jól megalapozott új felosztást veszem figyelembe LAWRENCE (1984) munkája alapján. A hazai családok 3 családsorozatba kerültek, a következő módon:

CANTHAROIDEA

Omalisidae (alcsalád került család rangra)
Lycidae (alcsalád került család rangra)
Drilidae
Lampyridae
Cantharidae

LYMEXYLOIDEA

Lymexylidae

CLEROIDEA

Phloiophilidae (a régi Dasytidae családból egyetlen nemet tartalmazó család)
Cleridae (beolvastva a régi Corynetidae családot is)
Melyridae (magábfoglalva a régi Malachiidae és Dasytidae családokat)
A Derodontidae család a Nosodendridae és Dermestidae családokkal a Dermestoidea családsorozatba nyert besorolást. Ezekkel dolgozatomban nem foglalkozom.

A *Cantharis obscura* LINNAEUS, *paradoxa* HICKER, *liburnica* DEPOLI és *pulicaria* FABRICIUS fajok hímjei HORVATOVICH (1968) munkája alapján biztosan határozhatók.

A fekete *Rhagonycha* fajok — *atra* (LINNAEUS), *elongata* (FALLÉN), *gallica* PIC (= *redtenbacheri* KASZAB), *rorida* KIESENWETTER — hímjeinek elkülönítésére DAHLGREN (1979) a „Die Käfer Mitteleuropas” sorozatban megjelent határozója használható. A

csoport specialistája, a svájci Walter Wittmer szerint a nőstények nem határozhatók meg, ha nem hímekkel együtt gyűjtötték őket.

A *Melyridae* családba tartozó *Aplocnemus* nem fajainak meghatározására MAJER (1982) munkája használható.

EVERS (1985) munkájában a *Malachius* FABRICIUS nemet 9 nemre bontja. A hazai fajok a *Cordylepherus* EVERS, a *Malachius* FABRICIUS és a *Clanoptilus* MOTSCHULSKY nembe tartoznak.

HORVATOVICH (1969) felsorolja a Magyar Természettudományi Múzeum akkor ismert lágytestű bogáranyagának kárpát-medencei lelőhelyeit, majd később (HORVATOVICH, 1971) faunaelem-beosztást is közöl.

A Bakony lágytestű bogaraival több munka foglalkozik. HORVÁTH (1894) az *Enicopus hirtus* (LINNAEUS) (= *pilosus* SCOPOLI) kártételét említi Berhidán. KASZAB (1955) a *Podabrus alpinus* (PAYKULL) (Bakony), *Cantharis pagana* LINNAEUS (Zirc), *Ebaeus caeruleus* ERICHSON (Zirc), *Tarsostenus univittatus* (ROSSI) (Révfülp) és az *Orthopleura sanguinicollis* (FABRICIUS) (Bakonysárkány) előfordulását említi a Bakony területéről. Ez utóbbi a Természettudományi Múzeum gyűjteményében nem található meg, így a listámba nem vettem fel.

TÓTH (1968) előbb 22, majd (1973) 103 fajt említ a területről. Ezek közül a következő fajok bakonyi előfordulását nem tekintem bizonyítottnak:

- *Rhagonycha atra* (LINNAEUS) — csak nőstény példányok, melyek meghatározhatatlannak,

- *Malthodes flavoguttatus* KIESENWETTER (Bakony), *Hypebaeus flavipes* (FABRICIUS) (Pápa), *Dasytes subaeneus* SCHÖNHERR (Bakony), *Korynetes coeruleus* DE GEER (Bakony) — ezek Wachsmann irodalmi adatai, melyek a Marcal-medencéhez tartozó Pápa környékére vonatkoznak,

- *Charopus philoctetes* ABEILLE (Somlóvásárhely) — szintén a Marcal-medence adata,

- *Malachius spinipennis* GERMAR (Tihany), *Malachius elegans* OLIVIER (Tihany) — példányaikat nem láttam, bakonyi előfordulásukat valószínűtlennek tartom.

CZETŐ — PODLUSSÁNY — SZALÓKI (1985) a Magyarország faunájára új *Rhagonycha banatica* (ROSENHAUER) adatait közlik.

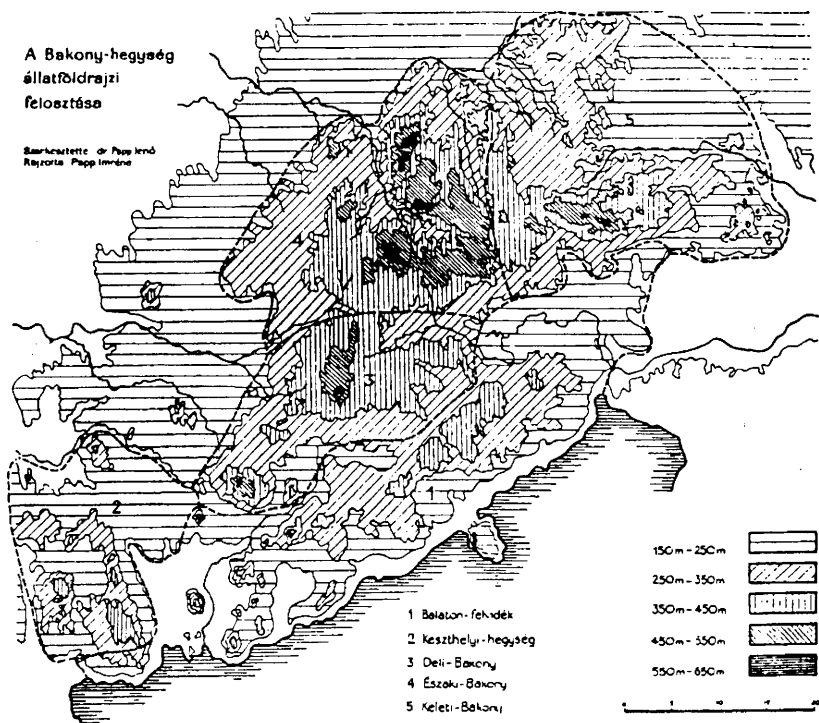
Anyag és módszer

A dolgozat a zirci Bakonyi Természettudományi Múzeum, a Magyar Természettudományi Múzeum, Rozner István magángyűjteménye és a saját gyűjteményem alapján készült. A Magyar Természettudományi Múzeum 1969 előtti anyagának meghatározását Kaszab Zoltán és Horvatovich Sándor, a Bakonyi Természettudományi Múzeum 1971 előtti anyagát Tóth László végezte. A többi, közel 5000 példány meghatározását magam végeztem. Összehasonlító anyagként a Magyar Természettudományi Múzeum Kaszab Zoltán által meghatározott példányaikat használtam.

A fajok nagy részét a külső morfológiai jegyek alapján, sztereomikroszkópos vizsgálattal meg lehet határozni. Bonyolultabb esetekben azonban elengedhetetlen a hím ivarkészülék vizsgálata (ilyenek pl. a *Cantharis* és *Rhagonycha* nemeknek az irodalmi áttekintésben már említett fajai). Ennek érdekében a felragasztott, száraz példányokat pár perces desztillált vizes főzéssel felpuhítjuk, a párzókészüléket tűvel kihúzzuk és leválasztjuk, majd hátoldalával az állat mögé ragasztjuk. A *Malthodes* KIESENWETTER nem fajainak is csak hímjei határozhatók, ahol a határozóbélyeg az utolsó 3 hátlemez és az utolsó 2 haslemezből alakult fogó-

készülék. Ezeknél a fajoknál a teljes potrohot ragasztjuk, haslemezekkel fölfelé az első lemezeknél fogva az állat mögé, vagy hegyes cédula végére ragasztva az állat alá tűzzük.

A fajok felsorolásánál a nemzeti parkokról és védett területekről készült monográfiák cikkei (KASZAB 1981, KASZAB — SZÉKESSY 1953, MERKL 1990, SZALÓKI 1987) vettem alapul. A faj neve után a lelőhelyek felsorolása következik. A római számok a Bakonyi-cum öt faunakistáját jelölik PAPP (1968) felosztása szerint (1. ábra):

1. ábra: A Bakony-hegység állatföldrajzi felosztása PAPP (1968) szerint

- I. Balaton-felvidék
- II. Keszthelyi-hegység
- III. Déli-Bakony

- IV. Északi-Bakony
- V. Keleti-Bakony

A római számok után ABC-sorrendben következnek a helységnevek, pontos vesszővel elválasztva. A helységnevtől kettőspont választja el a közelebbi földrajzi megjelölést. Az azonos helységhez tartozókat egymástól vessző választja el. Ezeknél a Magyarországi földrajzinév-tárát (FÖLDI 1978, 1979a, 1979b) vettem alapul, így előfordul, hogy helységnevként nem a lelőhelycédulán megadott név szerepel, mert a gyűjtő nem azt írta rá, amihez közígazgatásilag tartozik, hanem amihez közelebb van, vagy ahonnan megközelítette. A Függelékben megtalálható az egyes faunakistájához tartozó helységek és földrajzi nevek listája. A lelőhelyek felsorolását pont zárja. Ezután azok a hónapok következnek római számokkal, amelyekből van adat, majd kötőjel után a faj elterjedésére, életmódjára, gyűjtésére vonatkozó adatok találhatók.

A fajok felsorolása

OMALISIDAE

A Kárpát-medencében előforduló 2 nem 4 faja közül 1 nem 1 faját gyűjtötték a Bakony területén.

Omalisus fontisbellaquei FOURCROY, 1785 – I. Balatonfüred: Koloska-völgy; Csopak: Nosztori-völgy; Lovas; Vászoly: Öreg-hegy; II. Rezi: Pörkölt-tető; Sümeg: Sarvaly; Vindornyaszlós: Kovácsi-hegy; Zalaszentő: Tátika; IV. Bakonybél: Somhegy; Bakonyszentlászló: Hódos-ér; Farkasgyepű; Fenyőfő; Iharkút; Porva; Zirc: Pintér-hegy; V. Tés: Öreg Futóné. V-VII. — Holomediterrán faunaelem. Elsősorban a dombvidék és a középhegység erdeinek lakója. A hímek virágzó bokrokon, vízenyős rétek virágain fordulnak elő, a nőtény rejtett életet él. Nem ritka. Fényre is repül.

LYCIDAE

A Kárpát-medencében 5 nem 7 faja fordul elő. 5 nem 6 faja a Bakony területéről is előke-rült.

Pyropterus nigroruber (DE GEER, 1774) (= *affinis* PAYKULL, 1799) – I. Csopak; IV. Fenyőfő; Gyulafirátót: Esztergáli-völgy. VI-VII. — Holomediterrán faunaelem. Faunaterületünkön a Kárpátokban, a Kárpátok előhegyeiben, középhegységeink magasabban fekvő erdeiben, a tisztások ernyős virágzatú növényein található, ritka faj. Fényre is repül.

Dictyopteras aurora (HERBST, 1784) – II. Nyirád; IV. Bakonyszűcs: Huszárokölőpuszta; Homokbödöge: Bödögei-erdő; Porva; Ugod. III-V. — Szibériai faunaelem. Magyarországról eddig csak a Mecsekből volt ismert. Erdei tisztások, erdőszegélyek virágain található. Ritka.

Platycis cosnardi (CHEVROLAT, 1884) – III. Sáska: Agár-tető; IV. Fenyőfő: Kék-hegy, Pisztrángos-tó. IV-V. — Pontomediterrán faunaelem. Középhegységeink erdeiben elterjedt, de ritka.

Platycis minuta (FABRICIUS, 1787) – II. Zalaszentő: Tátika; III. Nagyvázsony: Kab-hegy; IV. Csesznek: Cuha-völgy; Zirc: Akli. VIII-X. — Szibériai faunaelem. Középhegységeink bükkösein ritka faja.

Lopheros rubens (GYLLENHAL, 1817) – IV. Zirc. — Holomediterrán faunaelem. Középhegységeink erdeiben fordul elő, de sehol sem gyakori. Egyetlen, Lichtneckert által fogott példány ismert, az újabb gyűjtések során nem került elő.

Lygistopterus sanguineus (LINNAEUS, 1758) – I. Várpalota: Pétfürdő; II. Balatonederics; IV. Zirc. VII, IX. — Szibériai faunaelem. Hegy- és dombvidék erdei tisztásain, erdőszegélyeken virágokon gyakori.

LAMPYRIDAE

A Kárpát-medencében előforduló 4 nem 6 faja közül 3 nem 3 faja a Bakonyban is megtalálható.

Lampyrus noctiluca (LINNAEUS, 1767) – I. Ábrahámhegy; Badacsonytomaj; Badacsony; Balatonakali; Ságpuszta; Balatonalmádi: Káptalanfüred; Balatonfüred; Balatonudvari; Csopak; Örvényes; Szentbékáll: Veléte; Tihany; Vászoly; IV. Bakonybél: Gerence-völgy, Somhegy, Szömörke; Fenyőfő; Ugod: Hubertlak; Úrkút: Kab-hegy; V. Olaszfalu: Alsóperepuszta. VI-VII. — Szibériai faunaelem. Egész faunaterületünkön gyakori. Elsősorban a vizes területeket kedveli. A sötétség beálltával rajzik. Hímje fényre is repül.

Lamprohiza splendida (LINNAEUS, 1767) – IV. Döbrönte: Vár-hegy; Fenyőfő; V. Tés: Öreg Futóné. VI-VII., IX. — Pontomediterrán faunaelem. Hegy- és dombvidékeink erdeiben, patakpartokon, nyirkos helyeken gyakori. Az alkonyat beálltával rajzik.

Phosphaenus hemipterus (FOURCROY, 1785) – I. Várpalota: Pétfürdő; II. Keszthely; IV. Fenyőfő: Kék-hegy; Zirc. VI. — Pontomediterrán faunaelem. Elsősorban a hegy- és dombvidék erdeiben található, de itt sem gyakori. A hím is szárnyatlan. Fűhálózással, rostálással és talajcspadázással gyűjthető.

DRILIDAE

A Kárpát-medencében előforduló 1 nem 3 faja közül 1 a Bakony területén is megtalálható.

Drilus concolor AHRENS, 1812 – I. Szentbékáll: Veléte; Tihany; II. Keszthely; IV. Csehbánya; Csesznek: Gézaháza; Veszprém: Jutas-erdő. V-VI. — Kaspi faunaelem. Vizenyős, nyirkos erdők tisztásain és a szegélyező réteken a hím fűhálózva nem ritka. A nőtény csigaházakból nevelhető. A Bakonyból csak hím példányaikat gyűjtötték.

CANTHARIDAE

A Kárpát-medencében 10 nem 100 fajával van képviselve a család, melyből 8 nem 46 faja a Bakony területéről is előkerült.

Podabrus alpinus (PAYKULL, 1789) – IV. Bakonybél: Somhegy; Bakonyszentlászló: Hódos-ér; Zirc. VI. — Szibériai faunaelem. Ez a szubalpin faj Magyarországon csak kevés helyről került elő. Virágzó bokrokról kopogtatható. Fényre is repül.

Cantharis annularis MÉNÉTRIÉS, 1836 – I. Veszprém: Séd. VI. — Pontomediterrán faunaelem. A hegy- és dombvidék lomberdeinek ritka faja.

Cantharis assimilis PAYKULL, 1798 – I. Várpalota: Pétfürdő; IV. Bakonyszentkirály; Bakonyszentlászló: Hódos-ér, Vinye. V. — Adriatomediterrán faunaelem. Lomberdők tisztásain, vizenyős-lápos helyeken előforduló nem gyakori faj.

Cantharis bicolor HERBST, 1784 – I. Balatonfüred; Csopak; Gyulakeszi: Csobánc; Kővágóórs: Kornyitó; II. Várvolgy; Vindornyaszőlős; IV. Zirc; V. Bakonyszombathely: Fekete-víz-puszt. VI-VIII. — Pontomediterrán faunaelem. Vizenyős réteken, vízparti növényzeten gyakori. Fényre is repül.

Cantharis fulvicollis FABRICIUS, 1792 – I. Balatonederics; Balatonfüred; Kővágóórs: Kornyitó; Lovas: Király-kút; Tihany: Külső-tó; III. Veszprém: Csátár-hegy; IV. Bakonybél: Gerence-völgy, Száraz-Gerence; Gyulafirátót; Porva: Felső-erdő; Ugod: Öreg-séd; V. Bakonyszentkirály: Hajmáspuszt; Bakonyszombathely: Fekete-víz-puszt; Csesznek: Gézaháza. IV, VI-VII. — Pontomediterrán faunaelem. Vizenyős réteken, vízparti növényzeten nem ritka.

Cantharis fusca LINNAEUS, 1758 – I. Balatonalmádi; Balatonfüred: Koloska-völgy; Balatonszepezd; Kaposcs: Kálomis-tó; Tihany: Belső-tó, Sajkod; Veszprém: Séd; II. Vállus; IV. Bakonybél; Bakonyszentlászló: Hódosér-völgy; Csesznek: Porva-Csesznek vasútállomás; Fenyőfő: Kék-hegy; Gyulafirátót; Homokbödöge; Nagytevel; Pénzesgyőr; Ugod: Dióspusztá, Gerencepusztá, Királykapu, Szár-hegy; Zirc; V. Bakonyszentkirály: Hajmáspusztá. V-VI. — Adriatomediterrán faunaelem. Mindenütt közönséges. Fényre is repül.

Cantharis lateralis LINNAEUS, 1758 – I. Ábrahámhegy; Balatonfüred; Balatongyörök; Balatonudvari; Berhida; Gyulafirátót: Halastó; Kővágóörs: Kornyó-tó; Lovas: Király-kút; Tihany: Külső-tó; II. Keszthely; IV. Ugod; V. Súr. IV, VI-VII. — Holomediterrán faunaelem. Víznyős helyeken mindenütt közönséges.

Cantharis liburnica DEPOLI, 1912 – I. Balatonalmádi: Káptalanfüred; Balatoncsicsó: Erdészház; Gyenesdiás; Sáska; Tihany; Veszprém; II. Vállus: Bűdöskút, Fekete-hegy; III. Nagyvázsöny; Veszprém: Csatár-hegy, Gulya-domb; IV. Ugod: Huszárokélpusztá. IV-VI. — Adriatomediterrán faunaelem. Virágzó cserjéken, fák fiatal hajtásain, dudvanövényzeten gyakori. A száraz területeket kedveli.

Cantharis livida LINNAEUS, 1758 – I. Balatonalmádi: Káptalanfüred; Balatonfüred: Koloska-völgy; Balatongyörök; Berhida; Gyenesdiás; Gyulafirátót: Halastó, Miklád; Kaposcs: Bondoró-hegy; Paloznak; Tihany: Kis-erdő; Vászoly: Öreg-hegy; Veszprém: Séd; II. Lesenceistvánd: Uzsabánya; Vállus; Zalaszántó: Tátika; III. Őcs: Nagy-tó; Szentgál: Miklós Pál-hegy; Veszprém; IV. Bakonybél: Somhegy; Csesznek: Cuha; Fenyőfő: Kisszépálpusztá; Gyulafirátót: Répás-árok; Iharkút; Németbánya; Porva: Felső-erdő; Ugod: Szőlőhegy; Veszprém: Jutas-erdő; Zirc: Arborétum, Kardosrét, Szarvaskút; V. Bakonykúti: Burok-völgy; Bakonyszentkirály: Hajmáspusztá; Csesznek: Cseszneki vár; Olaszfalu: Malom-völgy; Várpalota. V-VIII. — Holomediterrán faunaelem. Vizes területek leggyakoribb faja. Fényre is repül.

Cantharis longicollis (KIESENWETTER, 1859) – I. Balatonfüred: Koloska-völgy; Csopak: Nosztori-völgy. V-VI. — Pontomediterrán faunaelem. Ritka hegyvidéki faj, mely az ország kevés pontján került elő. Fényre is repül. A Bakony faunájára új.

Cantharis nigricans MÜLLER, 1776 – I. Balatoncsicsó: Csicsói-erdő; Berhida; Csopak: Nosztori-völgy; Soly; Veszprém: Tekeres-völgy; II. Sümeg: Sarvaly; Sümegprága; Vállus: Csetény-erdő, Láz-tető, Szent Miklós-völgy; Vár-völgy; Zalaszántó: Tátika; III. Nagyvázsöny: Kab-hegy; Nyírad: Felső-Nyírádi-erdő; Padragkút; Veszprém; IV. Bakonybél: Gerence, Hubertlak, Somhegy; Bakonyszentkirály; Bakonyszentlászló: Hódosér-völgy; Csehbánya; Csesznek: Cuha-völgy, Porva-Csesznek vasútállomás; Fenyőfő: Kék-hegy, Kisszépálpusztá, Ősfenyves; Gyulafirátót: Répás-árok; Herend: Rakottyás; Homokbödöge; Iharkút; Nagytevel; Németbánya; Olaszfalu: Eplény; Pénzesgyőr; Tapolcafő; Ugod: Királykapu; Zirc: Arborétum, Cuha-völgy, Kardosrét, Pintér-hegy, Szarvaskút; V. Bakonyszentkirály: Hajmáspusztá; Csesznek: Kő-árok; Isztimér: Burok-völgy; Olaszfalu: Malom-völgy. IV-VII. — Holomediterrán faunaelem. Hegy- és dombvidékeinken virágzó bokrokon, fák fiatal hajtásain a leggyakoribb *Cantharis* faj. Fényre is repül.

Cantharis obscura LINNAEUS, 1758 – II. Vállus; Zalahaláp; Zalaszántó: Tátika. — Holomediterrán faunaelem. Hegy- és dombvidéken tavasszal gyakori. Fényre is repül.

Cantharis pagana LINNAEUS, 1758 – IV. Zirc. — Pontomediterrán faunaelem. Magyarországon nagyon ritka szubalpin faj. Csak Lichtneckert által gyűjtött példány ismert. Ezen kívül csak a Bükk-hegységben találták meg.

Cantharis pallida GOEZE, 1777 – I. Balatonfüred: Koloska-völgy; Szigliget; II. Vállus: Szent Miklós-völgy; III. Őcs: Nagy-tó; IV. Csehbánya; Fenyőfő: Kék-hegy, Kisszépálpusztá; Herend: Aranyos; Iharkút; Németbánya. V-VI. — Szibériai faunaelem. Nedves réteken mindenhol előfordul, de nem gyakori. Fényre is repül.

Cantharis paradoxa HICKER, 1960 – I. Balatonalmádi: Káptalanfüred; Balatongyörök; Balatonudvari; Csopak: Nosztori-völgy; Monoszló: Tarlóra-hegy; Szentbékáll: Veléte; Tihany: Kis-erdő; Veszprém; II. Vállus: Büdös-kút, Fekete-hegy, Láz-tető, Szent Miklós-völgy; Zalaszántó: Tátika; III. Nagyvázsony; Padragkút; IV. Bakonybél: Gerence-völgy; Bakonyszentlászló: Hódos-ér; Bakonyszűcs: Gerence; Csesznek: Porva-Csesznek vasútállomás; Fenyőfő: Kisszépalmapuszta; Gyulafirátót: Répás-árok; Iharkút; Nagytevel; Némethánya; Olaszfalu: Eplény; Pénzesgyőr; Ugod: Dióspuszta; Zirc: Akli, Cuha-völgy; V. Bakonyoszló: Ördög-árok; Csesznek; Hajmáskér; Olaszfalu: Álmos-hegy; Várpalota. IV-VI. — Pontomediterrán faunaelem. Középhegységeinkben tavasszal gyakori. Fényre is repül.

Cantharis pellucida FABRICIUS, 1792 – I. Balatonfüred: Koloska-völgy; Csopak: Nosztori-völgy; Szentbékáll: Veléte; Tihany: Sajkod; II. Vállus: Szent Miklós-völgy; IV. Bakonybél: Gerence-völgy; Bakonyszentlászló: Hódos-ér; Borzavár; Csehbánya; Csesznek: Cuha-völgy, Porva-Csesznek vasútállomás; Fenyőfő: Kék-hegy, Kisszépalmapuszta; Herend; Iharkút; Némethánya; Pénzesgyőr; Ugod: Huszárokélopuszta; Zirc: Cuha-völgy, Szarvaskút; V. Bakonyoszló: Ördög-árok; Bakonyzombathely: Feketevíz-puszta; Dudar: Ördög-árok; Olaszfalu: Malom-völgy; Várpalota. IV-VI. — Mongol faunaelem. A dombvidék és az alacsonyabb hegyvidék lomberdeinek gyakori faja. Fényre is repül.

Cantharis pulicaria FABRICIUS, 1781 – II. Keszthely; IV. Borzavár; Csesznek: Cuha-völgy. IV-V. — Holomediterrán faunaelem. Nálunk az alföldi vízenyős-mocsaras területeken tavasszal közönséges.

Cantharis quadripunctata (MÜLLER, 1776) – Bakony. — Kaspi faunaelem. Hegyvidéki faj, mely a Kárpátokban nem ritka. Ezen kívül Hárosról ismert.

Cantharis rufa LINNAEUS, 1758 – I. Ábrahámhegy; Balatonalmádi: Káptalanfüred; Balatonfüred; Berhida; Lovas: Király-kút; Szigliget; Tihany; II. Sümeg: Sarvally, Som-hegy; III. Veszprém: Csatár-hegy, Gulya-domb; IV. Bakonybél: Gerence-völgy, Somhegy; Fenyőfő; Homokbödöge; Ugod: Szőlőhegy; Zirc: Akli; V. Bakonyszentkirály: Hajmáspuszta. V-VII. — Mongol faunaelem. Nedves réteken gyakori. Fényre is repül.

Cantharis rustica FALLÉN, 1807 – I. Balatonalmádi: Káptalanfüred; Balatoncsicsó: Csicsoi-erdő; Balatonfüred: Koloska-völgy, Nagy-mező; Balatongyörök; Balatonhenye: Monostori-tó; Berhida; Csopak: Nosztori-völgy; Gyenesdiás: Szék-tető; Gyulafirátót: Halastó; Kapolcs: Kálomis-tó; Paloznak; Tihany: Kis-erdő; Veszprém: Séd; II. Czerszegtomaj; Vállus; III. Nagyvázsony; Öcs: Nagy-tó; Pula; Sáska: Agár-tető; Szentgál: Balog-szeg-hegy; Veszprém: Betekints-völgy, Csatár-hegy; IV. Bakonybél: Somhegy; Bakonyszentlászló: Hódos-ér; Csesznek: Cuha-völgy, Cseszneki vár, Porva-Csesznek vasútállomás, Vár-bükk; Fenyőfő: Kisszépalmapuszta, Ósfenyves; Gyulafirátót: Büdöskút-puszta, Esztergáli-völgy, Répás-árok; Hárskút; Homokbödöge; Némethánya; Pénzesgyőr; Tapolcafő; Ugod: Gerencepuszta, Szár-hegy, Tüzköves-hegy; Zirc: Arborétum, Cuha-völgy, Kardosrét; V. Bakonyszentkirály: Hajmáspuszta; Bodajk: Széles-árok; Csesznek: Gézaháza; Dudar: Ördög-árok; Olaszfalu: Malom-völgy. IV-VI. — Holomediterrán faunaelem. Erdei tisztások, erdőszegélyek, rétek legközségesebb *Cantharis* faja. Fényre is repül.

Cantharis violacea PAYKULL, 1798 – IV. Zirc. — Adriatomediterrán faunaelem. Hegyvidékek árnyas lomberdeiben található ritka faj. Csak Lichtneckert által gyűjtött példány ismert. Fényre is repül.

Metacantharis discoidea (AHRENS, 1812) – IV. Zirc. VI. — Pontomediterrán faunaelem. Hegy- és dombvidékeken, elsősorban fenyőerdőkben kopogtatható. Fényre is repül. Nem gyakori. A Bakony faunájára új.

Metacantharis haemorrhoidalis (FABRICIUS, 1792) – I. Alsóörs; Balatonakali; Balatonederics; Balatonfüred: Nagy-mező; Balatonhenye: Monostori-tó; Balatonszepezd; Balaton-

udvari: Kiliánteleg; Berhida; Csopak: Nosztori-völgy; Gyenesdiás; Kapolcs: Bondoró-hegy, Kálomis-tó; Lovas: Király-kút; Monoszló: Hegyes-tű; Paloznak; Szentbékáll: Veléte; Tihany: Csúcs-hegy, Kis-erdő, Sajkod; Vászoly: Öreg-hegy; Veszprém; III. Nagyvázsöny: Kab-hegy; Padragkút; Sáska: Agár-tető; Veszprém: Csatár-hegy; IV. Bakonybél: Fekete-séd, Som-hegy; Bakonyszentlászló: Hódos-ér-völgy; Csesznek: Cuha-völgy, Cseszneki vár; Fenyőfő; Hárskút; Homokbödöge: Bödögei-erdő; Lókút; Márkó: Séd; Pénzesgyőr; Ugod: Huszárok-lőpuszta; Zirc: Akli, Cuha-völgy; V. Bakonyoszló: Ördög-árok; Bakonyszentkirály: Hajmáspuszt; Olaszfalu: Álmos-hegy, Malom-völgy; Várpalota. IV-VI., VIII. — Holomediterrán faunaelem. Hegy- és dombvidékeink erdőszegélyein közönséges. Fényre is repül.

Rhagonycha banatica (ROSENHAUER, 1847) — I. Ábrahámhegy. VII. — Holomediterrán faunaelem. A faj első magyarországi előfordulása.

Rhagonycha elongata (FALLÉN, 1807) — I. Tihany; IV. Bakonyszentkirály; Fenyőfő: Kisszépalmapuszta. V. — Holomediterrán faunaelem. Hegy- és dombvidék erdeiben elterjedt, de nem gyakori.

Rhagonycha femoralis (BRULLÉ, 1832) — IV. Fenyőfő: Ősfenyves. VI. — Holomediterrán faunaelem. Hegy- és dombvidékek ritka faja.

Rhagonycha fulva (SCOPOLI, 1763) — I. Alsóörs: Balaton, Köcsi-tó; Balatonalmádi: Budatava, Káptalanfüred, Vöröserény; Balatoncsicsó: Erdészház; Balatonfüred; Csopak: Nosztori-völgy; Gyulafirátót: Halastó; Hidegkút; Kővágóörs: Kornyi-tó; Monostorapáti; Monoszló: Tarlóra-hegy; Nemesgulács; Szentbékáll: Veléte; Szigliget; Tihany: Kis-erdő, Külső-tó, Levendulás, Sajkod; Veszprém: Benedek-hegy, Tekeres-völgy; Vonyarcvashegy; II. Gyenesdiás: Pető-hegy; Keszthely; Rezi; Sümegprága; Vár-völgy; Vár-völgy; III. Ajka: Jókai-bánya; Pula: Náci-hegy; Sáska: Agár-tető; Szentgál: Üsti-hegy; Veszprém: Csatár-hegy; IV. Bakonybél: Fekete-séd, Gerence, Somhegy, Száraz-Gerence, Szömörke; Bakonyszentkirály: Zörög-tető; Bakonyszentlászló: Hódos-ér, Ördög-rét; Bakonszücs: Kőris-hegy; Borzavár; Csesznek: Kovács-domb, Porva-Csesznek vasútállomás; Farkasgyepű; Fenyőfő: Kisszépalmapuszta, Ősfenyves; Hárskút; Iharkút; Németbánya; Pénzesgyőr; Porva: Pálhálápuszta; Szentgál: Somod-hegy; Ugod: Öreg-séd, Som-berek-séd, Vörös János-séd; Úrkút; Veszprém: Jutas; Zirc: Arborétum, Cuha-völgy, Kardosrét, Pintér-hegy; V. Bakonycsernye; Bakonyszentkirály: Hajmáspuszt, Kőpince; Bakonyszombathely: Feketevíz-puszt; Balinka: Ubalapuszta; Csátka: Szentkút; Csesznek: Gézaháza; Dudar; Isztimér; Nagyveleg; Olaszfalu: Alsóperepuszta, Felsőperepuszta, Malom-völgy; Tés: Hegyesberek; Várpalota. VI-VIII. — Holomediterrán faunaelem. A legközönségesebb lágytestű bogarunk. Ernyős virágokon nyáron tömegesen látható. Fényre is repül.

Rhagonycha gallica PIC, 1923 (= *redtenbacheri* KASZAB, 1955) — II. Keszthely; Sümeg; Zalaszent: Tátika; IV. Ajka: Csigere-patak; Bakonyszentkirály; Bakonyszentlászló: Hódos-ér; Csesznek: Porva-Csesznek vasútállomás; Fenyőfő: Kisszépalmapuszta; Németbánya; Porva: Felső-erdő; Zirc: Kardosrét; V. Bakonyszentkirály: Hajmáspuszt; Balinka: Kisgyónbánya; Várpalota. V-VIII. — Pontomediterrán faunaelem. Hegy- és dombvidékeinken gyakori. Fényre is repül.

Rhagonycha lignosa (MÜLLER, 1764) — I. Badacsonytomaj: Badacsony; Balatonfüred: Koloska-völgy, Nagy-mező; Balatongyörök; Balatonszepezd; Balatonudvari; Berhida; Felsőörs; Gyulafirátót: Gyókeres-völgy; Kapolcs: Kálomis-tó; Lovas: Király-kút; Monoszló: Hegyes-tű; Tihany: Kis-erdő, Sajkod; Veszprém; II. Keszthely; Rezi; Vállus: Láz-tető, Szent Miklós-völgy; Vár-völgy; Nagy-Láz-hegy; Zalaszent: Tátika; III. Ajka: Köleskepe-árok; Kapolcs: Bondoró-hegy; Nagyvázsöny: Kab-hegy; Nyírad: Felső-Nyírádi-erdő; Padragkút; Sáska: Agár-tető; IV. Bakonybél: Gerence; Csesznek: Cseszneki vár, Porva-Csesznek vasútállomás; Fenyőfő: Kék-hegy, Kisszépalmapuszta, Ősfenyves; Hárskút; Homokbödöge: Bödögei-

erdő; Némethánya; Olaszfalu: Eplény; Pénzesgyőr; Ugod: Huszárokelőpuszta, Tűzköves-hegy; Zirc: Pintér-hegy, Szarvaskút; V. Bakonyoszlop: Ördög-árok; Bakonyszentkirály: Hajmáspuszta; Balinka: Kisgyónbánya; Csesznek: Gézaháza; Olaszfalu: Álmos-hegy; Várpalota. V-VI. — Holomediterrán faunaelem. Hegy- és dombvidéken nagyon közönséges. Fényre is repül.

Rhagonycha limbata C. G. THOMSON, 1864 – I. Balatonederics; II. Várvolgy: Nagy-Láz-hegy; III. Nyirád: Felső-Nyirádi-erdő; IV. Ajka: Bakonygyepes; Bakonybél: Gerence; Bakonyszentkirály; Fenyőfő: Kék-hegy, Kiszépalmapuszta; Zirc: Arborétum, Cuha-völgy, Kardosrét; V. Bakonyszentkirály: Hajmáspuszta. V-VI. — Szibériai faunaelem. Erdős területeken gyakori. Fényre is repül.

Rhagonycha lutea (MÜLLER, 1764) – III. Nyirád: Felső-Nyirádi-erdő; Padragkút; IV. Bakonybél: Gerence, Somhegy; Fenyőfő; Iharkút; Márkó: Esztergáli-völgy; Porva: Felső-erdő; Zirc: Kardosrét, Pintér-hegy; V. Bodajk; Várpalota. V-VII. — Holomediterrán faunaelem. Középhegységeink erdeinek ritka faja. Fényre is repül.

Rhagonycha rorida KIESENWETTER, 1867 – I. Badacsonytomaj: Badacsony; Balatonederics; Balatonfüred: Koloska-völgy; Balatongyörök; Balatonszepezd; Balatonudvari; Lovas: Király-kút; Tapolca: Szent György-hegy; Tihany; Veszprém: Séd; II. Rezi: Hosszú-hegy; Várvolgy: Nagy-Láz-tető; IV. Bakonybél: Gerence, Szömörke; Bakonyszentkirály; Fenyőfő; Pénzesgyőr; Ugod: Szőlőhegy; Zirc: Cuha-völgy; V. Balinka: Kisgyónbánya. V-VI., VIII. — Pontomediterrán faunaelem. Hegy- és dombvidékek erdeinek melegkedvelő, gyakori faja.

Rhagonycha testacea (LINNAEUS, 1758) – I. Balatonfüred: Koloska-völgy; Gyulaafirátót: Halastó; III. Öcs: Nagy-tó; IV. Iharkút; Nagytevel: Uzsalpuszta; Tapolcafő. V-VI. — Holomediterrán faunaelem. Vizenyős rétek, mocsaras erdők szegélyén gyűjthető ritka faj.

Rhagonycha sp. nőtények – I. Ábrahámhegy; Balatonfüred: Koloska-völgy; Balatongyörök; Hegymagas: Szent György-hegy; Szentbékáll: Veléte; Tihany: Külső-tó; Veszprém; II. Rezi; Vállus; Zalazántó: Tátika; IV. Csesznek: Porva-Csesznek vasútállomás; Fenyőfő: Kiszépalmapuszta; Iharkút; Olaszfalu: Eplény; Porva; Zirc: Arborétum, Kardosrét, Szarvaskút; V. Várpalota. V-VII. — Hímek nélkül meghatározhatatlan fekete fajok.

Silis nitidula (FABRICIUS, 1792) – I. Pula: Tálodi-erdő; IV. Bakonybél: Gerence; Fenyőfő: Kék-hegy; Némethánya; Zirc; V. Bakonykúti: Burok-völgy; Tés; Várpalota. IV-VII. — Pontomediterrán faunaelem. Hegy- és dombvidék erdeiben, tisztásokon, erdőszegélyen fordul elő. Nem ritka.

Silis ruficollis (FABRICIUS, 1775) – I. Balatonalmádi: Budatava; Balatonfüred; Balatongyörök; Gyenesdiás; Kővágóörs: Kornyi-tó; Szigliget; Tihany: Külső-tó; II. Keszthely; V. Bakonyszombathely: Feketevíz-puszt. VI-VIII. — Pontomediterrán faunaelem. Az alacsonyabb területek vizenyős rétjein, vízpartokon, a vízparti növényzeten gyakori.

Malthinus balteatus SUFFRIAN, 1851 – V. Olaszfalu: Malom-völgy. VI. — Holomediterrán faunaelem. Hegy- és dombvidékeki tölgyerdők szegélyén található. Ritka. A Bakony faunájára új.

Malthinus facialis THOMSON, 1864 – V. Olaszfalu: Malom-völgy. VII. — Pontomediterrán faunaelem. Bükkerdők aljnövényzetén vagy az erdőszegély fáin, cserjéken él. Első magyarországi előfordulása. Gombás gallyról kopogtatva.

Malthinus fasciatus (OLIVIER, 1790) – I. Balatonfüred: Koloska-völgy; IV. Bakonybél: Somhegy. VI. — Holomediterrán faunaelem. Hegy- és dombvidékek lomberdeinek szegélyén gyűjthető. Ritka.

Malthinus flaveolus (HERBST, 1786) – I. Ábrahámhegy; Alsóörs; Balatonalmádi: Káptalanfüred; Balatoncsicsó: Erdészlak; Balatonfüred: Koloska-völgy; Balatongyörök; Balatonudvari: Raposka; Szent György-hegy; Veszprém; II. Keszthely; Rezi; Sümeg; Sarvaly; III.

Nagyvázsony; IV. Bakonybél: Somhegy; Csehbánya; Farkasgyepű; Fenyőfő; Iharkút: Tiszta-víz; Olaszfalu; Eplény; Porva: Felső-erdő; V. Csesznek: Gézaháza; Dudar; Várpalota. VI-VII. — Holomediterrán faunaelem. Hegy- és dombvidéki lomberdeinkben kopogtatva a leggyakoribb faj. Fényre is repül.

Malthinus seriepunctatus KIESENWETTER, 1851 – I. Balatoncsicsó: Erdészlak; Balatongyörök; Monoszló: Tarlóra-hegy; II. Zalaszántó: Tátika; IV. Devecser: Széki-erdő; V. Bakonyszombathely: Feketevíz-puszt. VI-VII. — Holomediterrán faunaelem. A dombvidék és középhegység meleg hegyoldalain, cserjéken nem ritka.

Malthinus demissus KIESENWETTER, 1863 – I. Balatonfüred: Koloska-völgy. VII. — Pontomediterrán faunaelem. Előfordul Délkelet-Európában, a hegyvidék lomberdeiben, erdőszegélyek virágain és fák fiatal hajtásain. Magyarországon ritka. A Bakonyból csak Tóth László gyűjtéséből ismert.

Malthodes dieneri KASZAB, 1955 – II. Rezi: Púpos-hegy; Sümeg. V. — Pontomediterrán faunaelem. Ezen kívül csak a Budai-hegységből és Siófokról ismert. A Bakony faunájára új.

Maltodes dimidiaticollis (ROSENHAUER, 1847) – I. Balatonederics; II. Keszthely; IV. Hárskút: Felső-Nagy-erdő. V. — Kaspi faunaelem. Alacsonyabb hegy- és dombvidék tölgyerdeiben, meleg fekvésű hegyoldalakon gyakori.

Malthodes holdhausi KASZAB, 1955 – II. Keszthely. — Pontomediterrán faunaelem. Bár a hegy- és dombvidék gyakori faja, csak egy lelőhelye ismert. Fényre is repül. A Bakony faunájára új.

Malthodes marginatus (LATREILLE, 1806) – I. Gyulafirátót: Gyökeres-völgy; II. Sümeg; Vállus; III. Nagyvázsony: Kab-hegy. V. — Holomediterrán faunaelem. Hegy- és dombvidék erdei tisztásain, erdőszegélyeken gyakori. Fényre is repül.

Malthodes minimus (LINNAEUS, 1758) – III. Szentgál: Somod-hegy. VI. — Holomediterrán faunaelem. Nyirkos lomberdőkben elterjedt.

Malthodes sp. nőtények – I. Balatoncsicsó: Erdészlak; Szigliget; IV. Fenyőfő: Kisszépalmapuszta; Némethánya; Pénzesgyőr: Gerence. IV-VII. — Hímjeik nélkül határozhatatlanok.

MELYRIDAE

A Kárpát-medencében 25 nem 105 faja fordul elő, ezekből 18 nem 40 faja a Bakonyban is megtalálható.

Troglops albicans (LINNAEUS, 1767) – I. Badacsonytomaj: Badacsony; Berhida. — Pontomediterrán faunaelem. Virágzó hársfán és tölgyfán országszerte nem ritka. Ennek ellenére az újabb gyűjtések során nem került elő.

Charopus concolor (FABRICIUS, 1787) – I. Alsóörs: Köcsi-tó; Balatonalmádi; Balatonudvari: Kiliánteleg; Szigliget; Tihany: Sajkod; Zalahaláp: Haláp; II. Keszthely; Zalaszántó: Tátika. V-VII. — Adriatomediterrán faunaelem. Erdőszegélyeken, erdei tisztásokon, nedvesebb réteken, virágokon és fűféléken gyakori.

Charopus flavipes (PAYKULL, 1798) – IV. Hárskút; Porva: Felső-erdő. VI-VII. — Pontomediterrán faunaelem. Hegy- és dombvidékeink árnyas erdőszegélyein, erdei tisztásokon nem ritka.

Ebaeus ater KIESENWETTER, 1863 – I. Badacsonytomaj: Badacsony; Balatonalmádi: Káptalanfüred; Berhida; Gyenesdiás; Várpalota: Pétfürdő; II. Keszthely. V. VII. — Pontomediterrán faunaelem. Mocsaras területeken, vizeket szegélyező réteken él. Nem gyakori.

Ebaeus caerulescens ERICHSON, 1840 – IV. Zirc. — Pontomediterrán faunaelem. Magyarországon nagyon ritka.

Ebaeus flavicornis ERICHSON, 1840 – I. Balatonalmádi: Káptalanfüred; Balatonfüred: Koloska-völgy; Tihany; Veszprém: Alsó-erdő; II. Keszthely; Zalaszentő: Tátika; III. Veszprém: Csatár-hegy; IV. Bakonyzentlászó: Hódos-ér; Fenyőfő; V. Csesznek: Gézaháza. VI-VII. — Szibériai faunaelem. Hegy- és dombvidékeken nem ritka.

Ebaeus pedicularius (FABRICIUS, 1777) – I. Berhida; Révfülöp; Tihany; Veszprém. V. — Turkesztáni faunaelem. Nedves rétek lakója. Nem gyakori.

Sphinginus coarctatus (ERICHSON, 1840) – I. Balatonederics; Lovas: Király-kút. V. — Pontomediterrán faunaelem. Hegy- és dombvidékeken elterjedt, nem gyakori faj. A Bakony faunájára új.

Attalus analis (PANZER, 1796) – I. Balatonederics; Tihany; II. Zalaszentő: Tátika. V. — Pontomediterrán faunaelem. Hegyvidéki faj, ami a domvidék fenyveseiben is előfordul. Nem gyakori.

Axinotarsus marginalis (LAPORTE DE CASTELNAU, 1840) – I. Ábrahámhegy; Alsó-örs; Balatonakali: Nagy-mező; Balatonalmádi: Káptalanfüred; Balatonederics; Balatonfüred: Koloska-völgy; Balatonudvari: Kiliánteleg; Monoszló: Tarlóra-hegy; Szigliget; Tihany: Kis-erdő, Külső-tó, Sajkod; II. Rezi; III. Nyírad: Felső-Nyírádi-erdő; Öcs: Nagy-tó; IV. Fenyőfő: Ósfenyves; Gyulafirátót: Esztergáli-völgy, Kis-Papod; Iharkút: Tiszta-víz; Márkó; Olaszfalu: Eplény; Ugod: Forrasztó-kő, Som-berek-séd; Zirc: Pintér-hegy; V. Bakonyzombathely: Feketevíz-puszt; Bodajk; Olaszfalu: Malom-völgy; Öskü; Súr. IV-VIII. — Holomediterrán faunaelem. Mindenütt nagyon közönséges.

Axinotarsus pulicarius (FABRICIUS, 1775) – I. Badacsonytomaj; Badacsonytomaj: Badacsony; Gyulakeszi: Csobánc; Zalahaláp: Haláp; II. Keszthely; Vár-völgy; IV. Fenyőfő; Gyulafirátót: Esztergáli-völgy; V. Várpalota. VII. — Holomediterrán faunaelem. Sztyepp jellegű területeken gyakori.

Axinotarsus ruficollis (OLIVIER, 1790) – I. Balatonalmádi: Káptalanfüred; Balatoncsicsó: Erdészlak; Balatonederics; Lovas: Király-kút; Monoszló: Tarlóra-hegy; Várpalota: Vár-völgy; II. Keszthely; Nyírad: Alsónyírad; Vár-völgy: Vár-völgy; Zalaszentő: Tátika; III. Monostorapáti: Doma-hegy; IV. Csesznek: Porva-Csesznek vasútállomás; Fenyőfő: Ósfenyves; Iharkút: Tiszta-víz; Lókút; Porva: Pálháláspuszt; Zirc: Kardosrét; V. Bakonycsérnye; Bakonykúti: Burok-völgy; Bakonyzentkirály: Kőpince; Bakonyzombathely: Feketevíz-puszt; Isztimér; Olaszfalu: Alsóperepuszt; Tés: Öreg Futóné; Várpalota. VI-VII. — Holomediterrán faunaelem. Erdős területeken, fűféléken közönséges.

Cordylepherus viridis (FABRICIUS, 1787) – I. Balatonfüred: Koloska-völgy; Tihany; II. Sümeg: Sarvaly; III. Veszprém: Csatár-hegy; V. Olaszfalu: Malom-völgy. III., V-VI. — Turkesztáni faunaelem. Dombvidékek nedves rétejein elterjedt, de nem gyakori.

Malachius aeneus (LINNAEUS, 1758) – I. Ábrahámhegy; Balatonederics; Balatonfüred: Koloska-völgy; Kékkút; Lovas: Király-kút; Paloznak; Tihany: Külső-tó; Veszprém; II. Keszthely; Vállus; III. Nagyvázsony: Kab-hegy; Pula; IV. Bakonyzücs: Gerence-völgy; Csehbánya; Gyulafirátót: Esztergáli-völgy; Homokbödöge; Márkó: Menyke; Ugod: Diópuszt; V. Bodajk: Széles-árok. IV-VI. — Holomediterrán faunaelem. Virágzó fűféléken mindenütt közönséges.

Malachius bipustulatus (LINNAEUS, 1758) – I. Aszófő; Balatoncsicsó: Erdészlak; Balatonfüred: Koloska-völgy; Balatonudvari: Kiliánteleg; Csopak: Nosztori-völgy; Felsőörs; Gyulafirátót: Büdöskút-puszt; Kapolcs: Kálomis-tó; Kővágóörs; Lovas: Király-kút; Tihany: Kis-erdő; Veszprém: Alsó-erdő, Tekeres-völgy; II. Lesenceistvánd: Uzsabánya; Sümeg: Sarvaly; Vállus: Büdös-kút, Csetény-erdő, Szent Miklós-völgy; Vár-völgy; IV. Bakonybél: Fek-

te-séd, Gerence, Hubertlak; Bakonyszücs: Gerence; Csehbánya; Csesznek: Cuha-völgy; Far-
kasgyepű; Fenyőfő: Kék-hegy, Kisszépalmapuszta, Ósfenyves; Gyulafirátót: Gyökeres-
völgy, Répás-árok; Herend: Mogyorós-domb; Homokbödöge: Bödögei-erdő; Némethánya;
Olaszfalu: Eplény; Pénzesgyőr; Tapolcafő; Ugod: Királykapu; Zirc: Arborétum, Cuha-völgy,
Kardosrét, Pintér-hegy, Szarvaskút; V. Bakonyszentkirály: Hajmáspuszta; Olaszfalu: Malom-
völgy; Öskü; Várpalota. IV-VII. — Holomediterrán faunaelem. Az Alföld, az alacsonyabb
hegy- és dombvidék legközönségesebb faja.

Clanoptilus ambiguus (PEYRON, 1877) – I. Balatonalmádi: Káptalanfüred; Gyenesdiás;
Gyulafirátót: Halastó, Miklád; Kapolcs: Kálomis-tó; Kővágóörs: Kornyi-tó; Nemesvámos;
Pécsely: Körtvélyes; Tihany: Külső-tó; Veszprém; II. Keszthely; Vállus; Vár-völgy: Vár-
völgy; III. Kapolcs: Bondoró-hegy; Öcs: Nagy-tó; Veszprém: Csatár-hegy; Bakonybél: Sző-
mörke; Csesznek: Porva-Csesznek vasútállomás; Fenyőfő: Kék-hegy, Ósfenyves; Herend:
Rakottyás; Némethánya; Olaszfalu: Eplény; Porva: Pálháláspuszta; Ugod: Dióspuszta, Vörös
János-séd; Zirc: Kardosrét; V. Ácsteszer; Bakonycsernye; Bakonynána; Csesznek: Gézaháza;
Hajmáskér. V-VIII. — Kaspi faunaelem. Mindenütt közönséges.

Clanoptilus geniculatus (GERMAR, 1824) – I. Ábrahámhegy; Alsóörs: Köcsi-tó; Balato-
nakali: Nagy-mező; Balatonalmádi; Balatoncsicsó: Erdészlak; Balatonederics; Balatonfüred:
Tamás-hegy; Balatonudvari; Gyenesdiás; Gyulafirátót: Halastó; Kővágóörs: Kornyi-tó; Pa-
loznak; Révfülpő; Szigliget; Tapolca: Szent György-hegy; Tihany: Csúcs-hegy, Külső-tó;
Várpalota: Pétfürdő; Veszprém: Tekeres-völgy; II. Keszthely; Vállus: Büdös-kút, Fekete-
hegy, Szent Miklós-völgy; Zalaszántó: Tátika; III. Nagyvázsony: Kab-hegy; Öcs: Nagy-tó;
Szentgál: Somod-hegy; Veszprém: Csatár-hegy; IV. Bakonyszentlászló: Hódos-ér; Csehbá-
nya; Csesznek: Cuha-völgy; Fenyőfő; Gyulafirátót: Répás-árok; Homokbödöge; Lókút;
Ugod: Királykapu, Szőlőhegy; Zirc: Kardosrét; V. Bakonynána; Bakonyszentkirály: Hajmá-
spuszta, Kőpince; Hajmáskér; Olaszfalu: Malom-völgy; Súr; Várpalota: Baglyas-hegy. V-VIII.
— Turkesztáni faunaelem. Nedves réteken közönséges.

Clanoptilus marginellus (OLIVIER, 1790) – I. Balatonalmádi: Káptalanfüred; Balaton-
füred; Kővágóörs: Kornyi-tó; Lovas: Király-kút; Szigliget; Tihany: Külső-tó; Vonyarcvas-
hegy; II. Gyenesdiás; Keszthely; Zalaszántó: Tátika; IV. Bakonybél: Fekete-séd, Gerence;
Bakonyszentlászló: Ördög-rét; Borzavár; Csehbánya; Csesznek: Cuha-völgy; Fenyőfő: Ós-
fenyves; Porva: Pálháláspuszta; Tapolcafő; Ugod: Öreg-séd; Zirc: Kardosrét; V. Csesznek:
Gézaháza; Olaszfalu: Felsőperepuszta; Várpalota, IV-VII. — Holomediterrán faunaelem.
Mindenütt Közönséges.

Clanoptilus strangulatus (ABEILLE, 1891) (= *vulneratus* (ABEILLE, 1891)) – I. Gye-
nesdiás; Gyulafirátót: Halastó; Kapolcs: Bondoró-hegy; Kővágóörs: Kornyi-tó; Monostora-
páti; Tihany: Külső-tó; II. Keszthely. V-VII. — Iráni faunaelem. Az Alföld vízenyős, szikes te-
rületein, a tavakat szegélyező réteken helyenként közönséges.

Anthocomus bipunctatus (HARRER, 1784) – I. Balatonederics; Tihany; III. Sáska; IV.
Bakonybél: Somhegy; Zirc: Szarvaskút. V-VII. — Pontomediterrán faunaelem. Száraz, lige-
tes erdőkben, sztyeppnövényzetű réteken gyakori.

Anthocomus coccineus (SCHALLER, 1783) – I. Balatonfüred; Gyulafirátót: Halastó;
Kővágóörs: Kornyi-tó; Tihany: Külső-tó; IV. Fenyőfő. VIII-IX. — Holomediterrán faunae-
lem. Vízenyős réteken, nádasok szegélyén gyűjthető, de nem gyakori.

Anthocomus fasciatus (LINNAEUS, 1758) – I. Balatonederics. II. Zalaszántó: Tátika. —
Holomediterrán faunaelem. A dombvidék erdeinek ritkább faja. Az újabb gyűjtések során
nem került elő.

Cerapheles terminatus (MÉNÉTRIES, 1832) – I. Berhida; Kővágóörs: Kornyi-tó; II. Keszthely. VII. — Kaspi faunaelem. Vizenyős rétek, nádasok ritka faja. A Bakony faunájára új.

Enicopus hirtus (LINNAEUS, 1758) (= *pilosus* (SCOPOLI, 1763)) – I. Aszófő; Berhida; Gyulafirátót: Miklád; Tihany; Várpalota: Pétfürdő; Veszprém; III. Veszprém: Csatár-hegy. V-VII. — Pontomediterrán faunaelem. Déli lejtésű xerotherm hegyoldalakon, sztyepp-jellegű száraz pusztákon, virágzó fűféléken gyakori.

Aplocnemus impressus (MARSEUL, 1802) – I. Berhida. — Pontomediterrán faunaelem. Hegy- és dombvidékek fenyőerdeiben nem ritka, az újabb gyűjtések során mégsem került elő.

Aplocnemus nigricornis (FABRICIUS, 1792) – I. Balatonederics; IV. Zirc. — Holomediterrán faunaelem. A hegy- és dombvidék erdeiben fordul elő. Nem gyakori.

Julistus floralis (OLIVIER, 1790) – III. Nagyvázsony: Kab-hegy. — Pontomediterrán faunaelem. Hegy- és dombvidékek erdeiben fordul elő. Nem gyakori. A Bakony faunájára új.

Dasytes aerosus KIESENWETTER, 1867 – I. Balatongyörök; Balatonszepezd; Balatonudvari: Templom-dűlő; Hegymagas: Szent György-hegy; Nemesvámos; Örvényes; Tihany: Kis-erdő; II. Sümeg; III. Sáska: Agár-tető; IV. Bakonybél: Gerence, Somhegy; Bakonyszentlászló: Hódos-ér; Csesznek: Porva-Csesznek vasútállomás; Fenyőfő: Kék-hegy, Kisszépalmapusztá; Ugod: Som-berek-séd; V. Bakonyoszlop: Ördög-árok; Bakonyszentkirály; Csesznek: Kő-árok; Olaszfalu: Malom-völgy; Várpalota. III-VII. — Holomediterrán faunaelem. Meleg, napos hegyoldalakon, főleg tavasszal gyakori. A márciusi adatok Amygdalus communisből nevelt példányoké.

Dasytes caeruleus (DE GEER, 1774) – II. Sümeg; III. Sáska: Agár-tető; IV. Zirc. V. — Pontomediterrán faunaelem. Hegy- és dombvidékek lakója. Virágzó bokrokon, réteken tavasszal található. Nem gyakori.

Dasytes flavipes (OLIVIER, 1790) – I. Balatonederics; Berhida; Nagyvázsony; IV. Zirc. V. — Holomediterrán faunaelem. Hazánkban nem gyakori.

Dasytes fuscus (ILLIGER, 1801) – I. Balatoncsicsó: Erdészlak; Csopak: Nosztori-völgy; III. Nagyvázsony: Kab-hegy; Öcs: Nagy-tó; Sáska: Agár-tető; IV. Bakonybél: Gerence; Csesznek: Cseszneki vár; Olaszfalu: Eplény; Zirc; V. Bodajk: Széles-árok; Olaszfalu: Álmós-hegy. V. — Pontomediterrán faunaelem. Hegy- és dombvidék lomberdeinek szegélyén, virágzó réteken fordul elő. Nem ritka.

Dasytes niger (LINNAEUS, 1761) – I. Lovas: Király-kút; II. Gyenesdiás: Büdös-kúti-völgy; Zalaszántó: Tátika; III. Veszprém: Csatár-hegy; IV. Bakonybél: Gerence, Hubertlak; Fenyőfő: Kék-hegy, Ósfenyves; Porva: Felső-erdő; Zirc: Cuha-völgy; V. Csesznek: Gézaháza; Olaszfalu: Malom-völgy. VI-VIII. — Szibériai faunaelem. Hegy- és dombvidéken mindeütt gyakori.

Dasytes nigrocyaneus MULSANT et REY, 1868 – II. Keszthely. V. — Pontomediterrán faunaelem. Hazánkban nagyon ritka.

Dasytes oertzeni SCHILSKY, 1895 – I. Balatonalmádi; V. Várpalota: Badacsony. VII. — Pontomediterrán faunaelem. Magyarországon nagyon ritka.

Dasytes plumbeus (MÜLLER, 1776) – I. Ábrahámhegy; Alsóörs: Köcsi-tó; Balatonakali: Nagy-mező; Balatoncsicsó: Erdészlak; Balatonederics; Balatonfüred: Koloska-völgy; Balatongyörök; Balatonszepezd; Felsőörs; Kapos: Kálomis-tó; Lovas: Király-kút; Monoszló: Tarlóra-hegy; Pula: Náci-hegy; Révfülöp; Szentbékáll: Veléte; Szigliget; Tapolca: Szent György-hegy; Tihany: Csúcs-hegy, Kis-erdő, Sajkod; Veszprém; Veszprémfajsz; II. Keszthely: Lesenceistvánd; Uzsa; Sümeg: Sarvaly; Vállus: Csetény-erdő, Szent Miklós-völgy; Vár-völgy; Vindornyaszőlős; Zalaszántó: Tátika; III. Nemesvámos: Nyirád: Felső-Nyirádi-erdő; Sáska; Veszprém: Csatár-hegy; IV. Bakonybél: Gerence, Somhegy; Bakonyszentkirály:

Zörög-tető; Bakonyszentlászló: Hódos-ér, Hubertlak; Csehbánya; Csesznek: Cuha-völgy, Porva-Csesznek vasútállomás; Fenyőfő: Ósfenyves; Gyulafirátót: Esztergáli-völgy; Hárskút: Kőrös-hegy; Márkó; Németbánya; Olaszfalu: Eplény; Porva: Felső-erdő; Tapolcafő; Ugod: Som-berek-séd, Tűzköves-hegy; Zirc: Kardosrét, Pintér-hegy; V. Bakonykúti: Burok-völgy; Bakonyszentkirály: Hajmápuszta, Kőpince: Bakonyszombathely: Feketevíz-puszta; Csesznek: Gézaháza; Isztimér; Olaszfalu: Alsóperepuszta, Malom-völgy; Tés: Öreg Futóné; Várpalota: Vár-völgy. V-VIII. — Holomediterrán faunaelem. Tavasszal és nyáron virágokon mindennél nagyon közönséges.

Dolichosoma lineare (ROSSI, 1792) – I. Ábrahámhegy; Alsóörs: Köcsi-tó; Balatonudvari: Kiliánteleg; Berhida; Csopak; Gyulafirátót: Kis-Papod; Hegymagas: Szent György-hegy; Raposka: Szent György-hegy; Tihany: Hármashegy, Kis-erdő, Külső-tó; II. Keszthely: Szár-hegy; Nagygyörbő: Kovácsi-hegy; Sümeg: Sarvaly; Vár-völgy: Nagy-Láz-hegy; Vindornyaszőlős: Kovácsi-hegy; Zalaszántó: Tátika; III. Ajka: Köleskepe-árok; Bánd: Menyeke; Nyirád: Felső-Nyirádi-erdő; Kapolcs: Bondoró-hegy; Padragkút; IV. Bakonybél: Gerence; Bakonyzsűcs; Fenyőfő: Ósfenyves; Gyulafirátót: Esztergáli-völgy; Hárskút; Herend: Rakottyás; Olaszfalu: Eplény; Ugod: Tőzköves-hegy; Zirc: Arborétum, Kardosrét; V. Bakonyszentkirály; Bodajk: Széles-árok; Csesznek: Gézaháza; Várpalota. V-VIII. — Szibériai faunaelem. Száraz, árnyas réteken, erdők szegélyén fűféléken közönséges.

Danacaea marginata (KÜSTER, 1851) – I. Balatonederics; Balatongyörök; Gyenesdiás; Tihany; II. Zalaszántó: Tátika; III. Veszprém: Csatár-hegy; IV. Bakonybél: Gerence; Gyulafirátót: Esztergáli-völgy; Zirc: Cuha-völgy. IV-V. — Holomediterrán faunaelem. Ligetes erdőkben, erdei tisztásokon, erdőszéli rétek virágain nem ritka.

Danacaea nigritarsis (KÜSTER, 1850) – I. Gyenesdiás; Gyulakeszi: Csobánc; Szigliget; Várpalota: Pétfürdő; II. Csersegtomaj: Csóka-kő-patak; Zalaszántó: Tátika. V-VII., IX. — Holomediterrán faunaelem. Hegy- és dombvidék xerotherm jellegű helyein, ernyősökön és bogáncson gyakori.

Danacaea pallipes (PANZER, 1793) – I. Badacsonytomaj: Badacsony; Tihany; Várpalota: Pétfürdő; II. Zalaszántó: Tátika; V. Isztimér: Királyszállás. V-VI., VIII. — Holomediterrán faunaelem. Hegy- és dombvidékek elterjedt, de nem gyakori faja.

Danacaea serbica KIESENWETTER, 1863 – I. Balatonakali; Balatonalmádi: Budatava; Balatonfüred: Koloska-völgy, Tamás-hegy; Balatonudvari: Kiliánteleg; Berhida; Csopak; Nagyvázsony; Örvényes; Tihany: Külső-tó; Várpalota: Pétfürdő; Veszprém; II. Keszthely; V. Tés: Öreg Futóné; Várpalota: Badacsony. V-VIII. — Pontomediterrán faunaelem. Főleg a dombvidék, az alacsonyabb hegyvidék napos, déli fekvésű hegyoldalain, xerotherm rétegen virágokon közönséges.

PHLOIOPHILIDAE

A Kárpát-medencében előforduló 1 faja a Bakonyban is él.

Phloiophilus edwardsi STEPHENS, 1830 – I. Balatonfüred: Péter-hegy; IV. Bakonyszentkirály: Zörög-tető; Porva: Felső-erdő, Szépalmapuszta. IV., IX-X. — Pontomediterrán faunaelem. Faunaterületünkön nagyon ritka. Az imágó késő ősszel kel ki és áttelel. Kora tavasszal gyűjthető. A Bakony faunájára új.

CLERIDAE

A Kárpát-medencében előforduló 13 nem 26 faja közül 11 nem 14 faját a Bakonyban is gyűjtötték.

Denops albofasciatus (CHARPENTIER, 1825) – I. Balatonudvari. XII. — Holomediterrán faunaelem. Hazánkban ritka. Egyetlen példánya fából került elő. A Bakony faunájára új.

Tillus elongatus (LINNAEUS, 1758) – I. Gyulafirátót; II. Zalaszántó: Tátika; IV. Hárskút: Ráktanya; Fenyőfő; Porva; Felső-erdő; Ugod: Vörös János-séd; Zirc. V-VII. — Pontomediterrán faunaelem. Idős állományú lombdombokban, elsősorban bükk- és tölgyfában farontó bogarak lárváit pusztítja. Fényre is repül.

Tilloidea unifasciatus (FABRICIUS, 1787) – I. Balatonalmádi: Káptalanfüred; Balatonszepezd; Balatonudvari; Dörgicse: Zimmer-tető; Nagyvázsony; Tihany; II. Vállus. V, IX, XI. — Pontomediterrán faunaelem. Nálunk országszerte előfordul és helyenként közönséges.

Tarsostenus univittatus (ROSSI, 1792) – I. Révfülöp. VI. — Kozmopolita. Szórványosan előforduló, ritka faj. Csiki 1926-ban gyűjtötte.

Opilo mollis (LINNAEUS, 1758) – II. Rezi: Púpos-hegy; IV. Bakonyszentkirály: Zörög-tető; Fenyőfő: Kék-hegy; Gyulafirátót: Esztergáli-völgy; Ugod: Tűzköves-hegy; Zirc; V. Balinka: Kisgyónbánya. IV-VI. — Szibériai faunaelem. Hegy- és dombvidék lakója. Öreg száraz fákban vagy fákon, farontó bogarak lárváit, bábjaát pusztítja.

Opilo pallidus (OLIVIER, 1795) – I. Balatonalmádi; Mindszentkál: Öreghegy; Nemesgulács; II. Keszthely; Rezi: Vár-völgy; V. Olaszfalu. V-VIII. — Adriatomediterrán faunaelem. Tölgyerdeinkben elterjedt, de ritkán kerül gyűjtő kezébe, mert a csúcsszáradásban szenvedő fák száraz gallyaiban él. Fényre is repül.

Clerus mutillarius FABRICIUS, 1775 – I. Balatonalmádi: Káptalanfüred; Balatoncsicsó: Erdészlak; Balatonfüred; Csopak; Tihany; Veszprém; II. Sümeg; Rezi; Vállus: Láz-tető; Vár-völgy; IV. Bakonybél; Csesznek: Porva-Csesznek vasútállomás; Fenyőfő; Herend; Némethánya: Vadászház; V. Bakonykúti: Burok-völgy; Várpalota. IV-VIII. — Holomediterrán faunaelem. Tölgyeseinkben mindenütt gyakori.

Thanasimus formicarius (LINNAEUS, 1758) – I. Balatonfüred: Koloska-völgy; Berhida; Tihany; Veszprém; II. Zalahaláp: Újdörög; III. Veszprém: Csatár-hegy; IV. Bakonybél: Somhegy; Bakonyszentlászló: Vinye; Fenyőfő: Kék-hegy; Ósfenyves; Gyulafirátót: Esztergáli-völgy; Márkó; Ugod: Som-berek-séd. IV-VII., IX. — Holomediterrán faunaelem. Fenyveseinkben, kidőlt fenyőtörzseken közönséges.

Trichodes apiarius (LINNAEUS, 1758) – I. Ábrahámhegy; Alsóörs; Badacsonytördemic; Balatonalmádi: Káptalanfüred; Balatonudvari: Kiliánteleg; Berhida; Csopak: Nosztorivölgy; Felsőörs: Felső-hegy; Gyenesdiás; Gyulafirátót; Királyszentistván; Öskü; Pécsely; Révfülöp; Soly; Szigliget: Arborétum; Tapolca: Szent György-hegy; Tihany: Csúcs-hegy; Külső-tó; Várpalota: Baglyas-hegy; Veszprém; Veszprémfajsz; II. Rezi; III. Pula: Náci-hegy; IV. Bakonybél: Gerence, Szömörke; Bakonyszentkirály; Bakonyszentlászló: Hódos-ér; Cseh-bánya; Fenyőfő: Ósfenyves; Hárskút; Homokbödöge; Ugod; Veszprém: Jutas; Zirc: Arborétum, Szarvaskút; V. Bakonyháza: Római-fürdő; Balinka; Bodajk; Csór: Gusztuspuszta; Várpalota. V-VIII. — Holomediterrán faunaelem. Ernyősökön mindenütt közönséges.

Trichodes faviarius ILLIGER, 1802 – I. Ábrahámhegy; Alsóörs; Badacsonytomaj: Badacsony; Balatonalmádi: Káptalanfüred, Öreg-hegy, Vörösberény; Balatonfüred: Koloska-völgy, Péter-hegy, Tamás-hegy; Balatonszepezd; Balatonudvari: Kiliánteleg; Berhida; Csopak: Nosztorivölgy; Gyenesdiás; Gyulafirátót: Miklád; Hegymagas: Szent György-hegy; Nemesgulács; Öskü; Paloznak; Pécsely: Körtvélyes; Révfülöp; Szentbékáll: Veléte; Szigliget; Tihany: Bázsai-öböl, Kis-erdő, Külső-tó, Óvár; Várpalota; Veszprém; II. Keszthely; Lencseistván: Uzza; Rezi: Pörkölt-tető; Zalahaláp: Újdörög; Vállus: Büdös-kút, Láz-tető, Szent Miklós-völgy; Vár-völgy: Nagy-Láz-hegy; Zalaszántó: Tátika; III. Nagyvázsony: Haja-gos; Padragkút; Veszprém: Csatár-hegy; IV. Csesznek: Cuha-völgy, Porva-Csesznek vasútállomás; Homokbödöge; Ugod; Veszprém: Jutas-erdő; Zirc; V. Bodajk: Széles-árok; Olaszfalu:

Malom-völgy; Várpalota: Badacsony. *IV-VIII.* — Pontomediterrán faunaelem. Déli fekvésű, száraz, sztyeppnövényzettel borított hegyoldalakon gyakori.

Korynetes ruficornis STURM, 1837 (= *obenbergeri* JANSSEN, 1936) – I. Szentbékál-lal: Eresztény, Veléte; *IV.* Porva: Pálháláspuszta; Zirc: Pintér-hegy; V. Fehérvárcsurgó. *V-VI.* — Kozmopolita. Hegy- és dombvidék erdeiben, száraz gallyakon nem ritka.

Necrobia rufipes (DE GEER, 1775) – II. Csabrendek: Nagytárkánypuszta. *IX.* — Kozmopolita. Dögön mindenütt előfordul. A Bakony faunájára új.

Necrobia violacea (LINNAEUS, 1758) – I. Berhida; Gyenesdiás; Révfülöp: Fülöp-hegy; II. Rezi: Pörkölt-tető; Sümeg: Mogyorós-domb; Zalahaláp: Újdörög; III. Nagyvázsöny: Kab-hegy; Úrkút; *IV.* Bakonyszentlászló: Hódos-ér; Fenyőfő: Kék-hegy; Nyirád; Zirc. *IV-VI-II.* — Kozmopolita. Dögön ez a leggyakoribb fajunk.

Opetiopalpus scutellaris (PANZER, 1797) – I. Berhida; Nagyvázsöny. *IV.* — Kozmopolita. Öreg faházakban, padláson, madárfészkekben fordul elő.

LYMEXYLIDAE

A Kárpát-medencében 2 nem 2 fajtát találták, ezek a Bakonyból is előkerültek.

Hylecoetus dermestoides (LINNAEUS, 1761) – *IV.* Bakonybél: Gerence, Bakonyszentlászló: Hódos-ér; Fenyőfő; Ugod. *IV-V.* — Szibériai faunaelem. Lomberdeinkben, főleg bükkfában gyakori.

Lymexylon navale (LINNAEUS, 1758) — Bakony-hegység. — Pontomediterrán faunaelem. Lomberdeinkben szórványosan megtalálható, ritka faj. Egyetlen, Lenczy által gyűjtött „Bakony-hegység” feliratú példánya ismert.

A magyar fauna szempontjából legérdekesebb bakonyi fajok

CANTHARIDAE

Rhagonycha banatica (ROSENHAUER, 1847) — Délkelet-Európában és Közép-Európa keleti felének hegyeiben előforduló ritka faj. Faunaterületünkön csak a mai Románia területén fekvő Bánságból (Buziás /Buzias/, Herkulesfürdő /Báile Herculane/, Mehádia /Mehadia/ és Szenterzsébet /Gusterita/) volt ismert. Bakonyi előfordulása Magyarországon az első (2. ábra).

Pontos adata:

– Ábrahámhegy, 1976. VII. 30., leg. Ádám L.

Azóta erdészeti fénycsapdából is előkerült:

– Gyula, 1991. VI. 16.

2. ábra: A **Rhagonycha banatica** (ROSENHAUER) lelőhelyei Magyarországon

Malthinus facialis THOMSON, 1864 — Európában, Kisázsiaiban és a Kaukázusban fordul elő. Faunaterületünkön Szovátán, Zágrábban, Ránkfüreden (Merl'ani, Szlovákia) találták. Magyarországi első előfordulása:

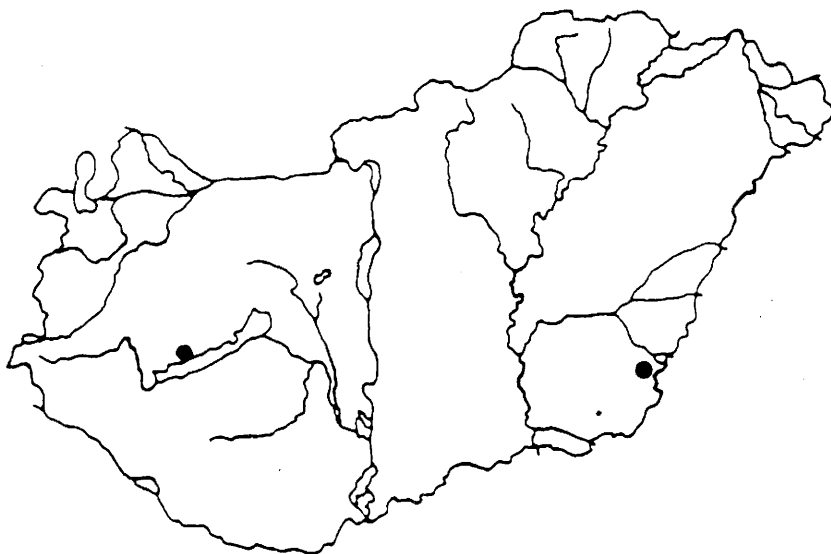
– Olaszfalu: Malom-völgy, 1981. VII. 7. gombás gallyról kopogtatva (Szalóki).

Azóta az Őrségből és Bátorligetről is előkerült (3. ábra):

– Őrszentpéter: Bákás-tó, 1985. VI. 10. (Szalóki)

– Hegyhátszentjakab: Vadása-tó, 1985. VI. 12. (Szalóki)

– Bátorliget: Fényi-erdő, 1990. V. 16. rostálva (Merkli)

2. ábra: A *Rhagonycha banatica* (ROSENHAUER) lelőhelyei Magyarországon.

MELYRIDAE

Sphinginus coarctatus (ERICHSON, 1840) — Előfordul Délkelet-Európában és Közép-Európa délkészeti részében. Nálunk a hegy- és dombvidékek ritka faj (Budapest, Cserépfalu, Esztergom, Gödöllő, Harkányfürdő, Isaszeg, Kőszegi-hegység, Nagysalló (Tekorské Luzany, Szlovákia), Nagyvisnyó, Pécs, Péczel, Piliscsaba, Simontornya, Siófok).

A Bakonyban két helyen találták: Balatonedericsen és a Lovashoz tartozó Király-kútnál (4. ábra).

PHLOIOPHILIDAE

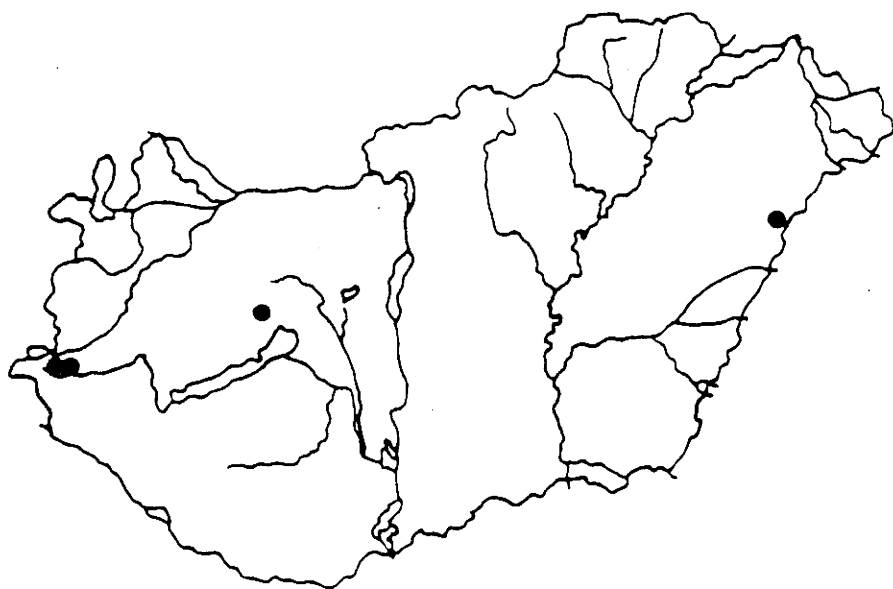
Phloiophilus edwardsi STEPHENS, 1830 — Közép-európai faj. Faunaterületünkön eddig Budapesten, Simontornyán, Tarnokon (Tovarníki, Szlovákia) és a Bánságban (Resica) találták.

A bogár késő ősszel fejlődik ki és hagyja el a bábbölcsőt. Meleg napokon, száraz gallyakról sikerült több példányát is kopogtatnom. Az imágó a telet fakéreg repedéseiben, korhadó fában, kérget borító mohában, zuzmóban tölti. Kora tavaszig, ápriliséig található. Valószínűleg nem annyira ritka, mint amilyen ritkán kerül a gyűjtők kezébe (5. ábra).

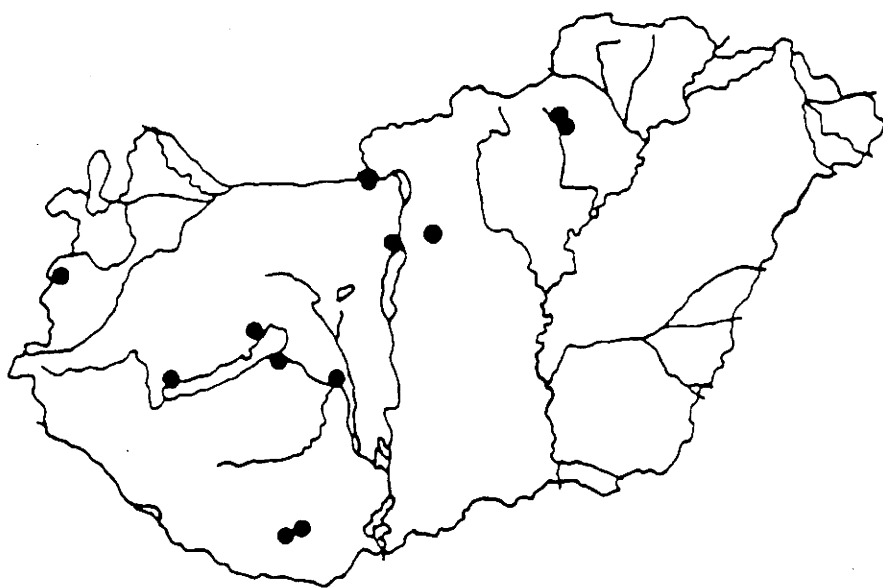
Irodalmi adatok (KASZAB, 1955) szerint fenyőgallyakból is nevelhető. Balatonfüredi gyűjtésem alapján, ahol gyertyánról kopogtattam tömegesen, valószínű, hogy nem ragaszkodik a fenyőhöz.

Bakonyi adatai a következők:

- Balatonfüred: Péter-hegy, 1990. X. 2. gombás gallyról kopogtatva (Szalóki)
- Bakonyzentkirály: Zörög-tető, 1983. IV. 9. gombás gallyról kopogtatva (Szalóki)
- Porva: Felső-erdő, 1983. IV. 10. gombás gallyról kopogtatva (Szalóki)
- Porva: Szépalmapusztá, 1981. IX. 27. gombás gallyról kopogtatva (Szalóki)

3. ábra: *A Malthinus facialis* THOMSON lelőhelyei Magyarországon.

4. ábra: *A Sphinginus coarctatus* (Erichson) lelőhelyei Magyarországon.

CLERIDAE

Denops albofasciatus (CHARPENTIER, 1825) — Közép-Európában, Dél-Európában, a Kaukázusban és Észak-Afrikában honos. Faunaterületünkön ritka (Budapest, Ludbreg, Nadap, Peszér, Trencsén /Trencín/, Tusnád). Hazai lelőhelyeit a 6. ábra mutatja.

Lombosfák gallyaiban fejlődik, amely szűféléktől fertőzött. Lárvája és az imágó is a farontó bogarakat pusztítja.

Egyetlen bakonyi előfordulása:

– Balatonudvari, 1988. XII. 30. fából (Retezár)

Tarsostenus univittatus (ROSSI, 1792) — A kereskedelem útján széthurcolt, az egész világon elterjedt faj. Faunaterületünkön szórványosan fordul elő és nagyon ritka (Budapest, Herkulesfürdő /B(ile Herculanee/, Mehádia, Siófok)(7. ábra).

Lomblevelű fákban fejlődik, szűbogarakat és azok lárvaát pusztítja.

Egyetlen bakonyi adata:

– Révfülöp, 1926. VI. 21.(Csiki)

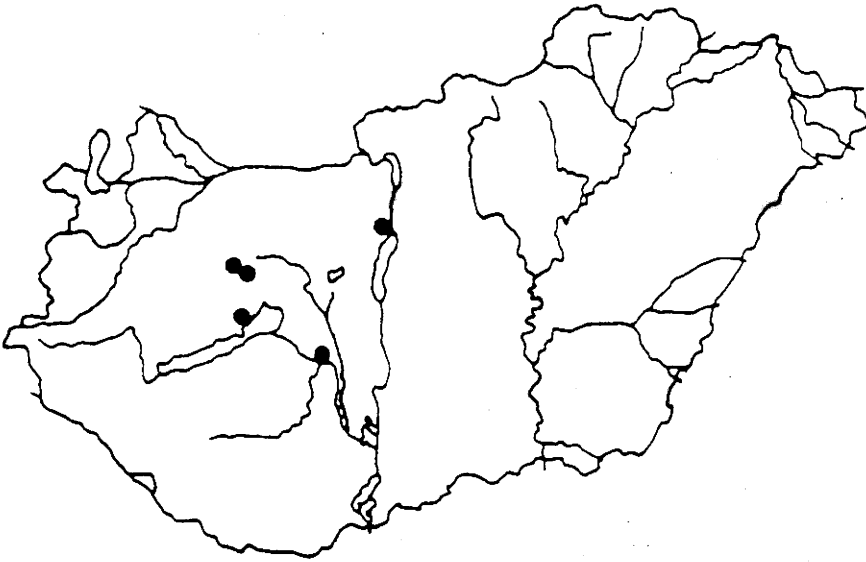
Állatföldrajzi értékelés

Táblázatba foglaltam az általam feldolgozott családoknak a Kárpát-medencéből, a Bátorligeti Természetvédelmi Területről (1953-ban és 1990-ben), a Hortobágyi Nemzeti Parkból, a Kiskunsági Nemzeti Parkból, a Bükki Nemzeti Parkból és a Bakony területéről kimutatott fajainak számát (1. táblázat). A táblázat KASZAB (1955, 1981), KASZAB és SZÉKESSY (1953), MERKL (1990) és SZALÓKI (1987) adatainak felhasználásával készült.

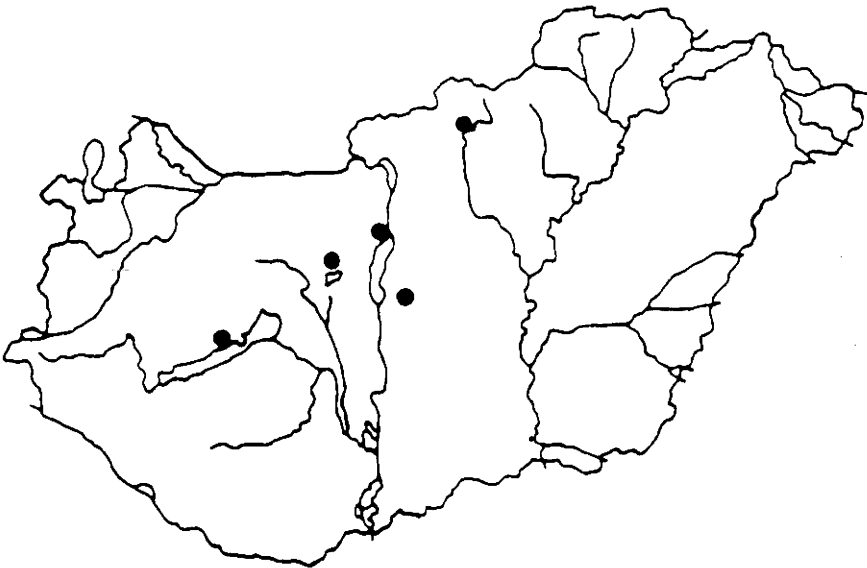
Családok	Kárpát-med.	Bátorliget		HNP	KNP	BNP	Bakony
		1953	1990				
Omalisidae	4	1	-	-	-	1	1
Lycidae	7	1	1	1	-	2	6
Lampyridae	6	2	2	2	2	3	3
Drilidae	3	1	-	-	1	1	1
Cantharidae	100	18	22	26	21	49	46
Melyridae	105	17	17	23	24	33	40
Phloiophilidae	1	-	-	-	-	-	1
Cleridae	26	4	1	11	6	8	14
Lymexylidae	2	-	-	1	-	1	2
összesen:	254	44	45	64	54	98	114

1. táblázat: A Malacodermata fajok előfordulása a Kárpát-medencében a nemzeti parkokban, a Bátorligeti Természetvédelmi területen és a Bakonyban.

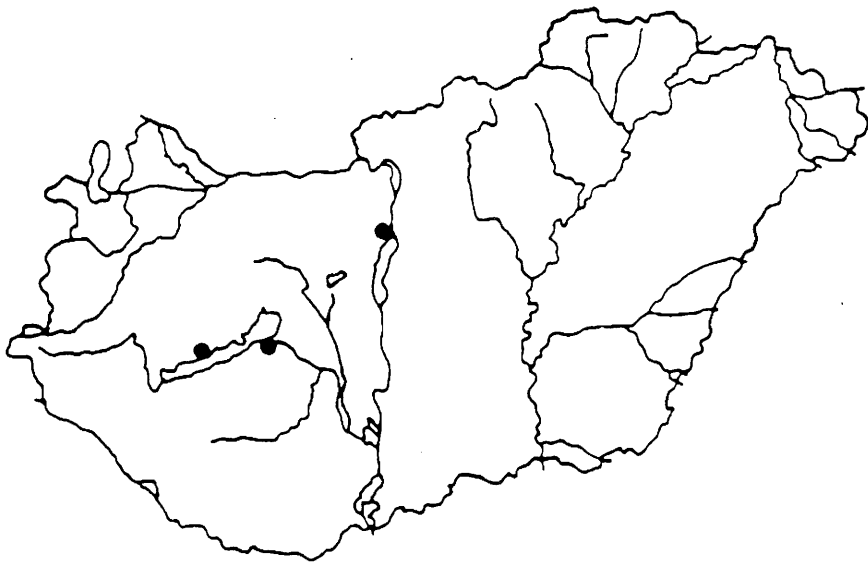
1. Tabelle: Das Vorkommen der Weichkäferarten (Malacodermata) im Karpaten-Becken, in den Nationalparks (in Ungarn), im Bátorliget-Naturschutzgebiet und im Bakony-Gebirge.

5. ábra: A *Phloiophilus edwardsi* STEPHENS lelőhelyei Magyarországon.

6. ábra: A *Denops albofasciatus* (CHARPENTIER) lelőhelyei Magyarországon.

7. ábra: A *Tarsostenus univittatus* (ROSSI) lelőhelyei Magyarországon.

A Bakonyban előforduló fajok faunakistájak szerinti megoszlását a 2. táblázat tartalmazza:

Faunakistájak	I.	II.	III.	IV.	V.
Családok					
Omalisidae	1	1	-	1	1
Lycidae	2	3	2	6	-
Lampyridae	2	1	1	3	2
Drilidae	1	1	-	1	-
Cantharidae	31	25	17	33	23
Melyridae	35	26	18	22	18
Phloiophilidae	1	-	-	1	-
Cleridae	12	9	4	8	6
Lymexylidae	-	-	-	1	-
összesen:	85	66	42	76	50

2. táblázat: A Bakonyban előforduló Malacodermata fajok faunakistájak szerinti megoszlása. (I. Balaton-felvidék, II. Keszthelyi-hegység, III. Déli-Bakony, IV. Északi-Bakony, V. Keleti-Bakony)

2. Tabelle: Die Verteilung der Weichkäferarten im Bakony-Gebirge — Subregionen nach.

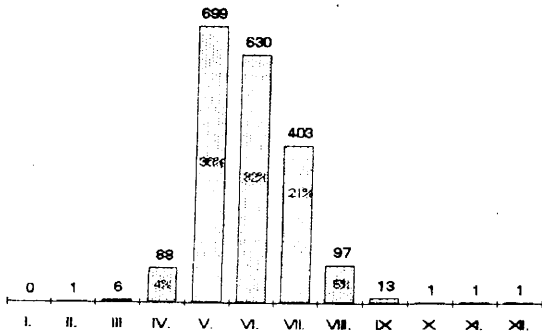
A táblázat valószínűleg nem a tényleges helyzetet tükrözi, hiszen a kiemelkedően magas fajszámot mutató Balaton-felvidéket és Északi-Bakonyt a gyűjtők előnyben részesítették a többivel szemben, mint az alábbi, a feldolgozott gyűjtési adatok megoszlását mutató 3. táblázat is bizonyítja. A gyűjtési adatok száma lényegesen kevesebb a vizsgált állatok számánál, mert egy adatként kezeltem az azonos lelőhelyű, -idejű és -gyűjtőjű állatokat. Az, hogy hány példányt tettek el és preparáltak fel ezekből a – a kutatók többsége által csak mellékesen gyűjtött – fajokból, nem bír értékelhető információval. A fajok gyűjtési adatainak faunakistáják szerinti megoszlását a függelék tartalmazza.

Faunakistáják	I.	II.	III.	IV.	V.	Bakony
Családok						
Omalisidae	4	5	-	8	2	19
Lycidae	2	3	2	18	-	25
Lampyridae	13	1	1	16	4	38*
Drilidae	2	1	-	3	-	6
Cantharidae	298	74	54	400	105	942*
Melyridae	274	65	48	202	83	672
Phloiophilidae	1	-	-	3	-	4
Cleridae	132	32	10	68	16	258
Lymexylidae	-	-	-	3	-	4*
összesen:	726	181	115	721	210	1968*

3. táblázat: A gyűjtési adatok faunakistáják szerinti megoszlása családonként.(I. Balaton-felvidék, II. Keszthelyi-hegység, III. Déli-Bakony, IV. Északi-Bakony, V. Keleti-Bakony)(a * jelű sorokban az eltérés a pusztán „Bakony” lelőhelyekből adódik)

3. Tabelle: Die Verteilung der Sammlungsangaben der Weichkäferarten im Bakony-Gebirge — Subregionen nach.

A gyűjtési adatok havi eloszlását a 8.ábra szemlélteti.

8. ábra: A gyűjtési adatok havi eloszlása (példány/hónap)

A Bakony-hegység faunisztikai feltárását nem tekinthetjük befejezettnek. A 3. táblázatból kitűnik, hogy a Keszthelyi-hegység, a Déli-Bakony és a Keleti-Bakony még további kutatást igényel. Minden területen a kora tavaszi, őszi és a téli gyűjtések hiányzanak (8. ábra). A gyűjtési módszerek közül a rostálás és a száraz gallyak kopogtatása hozhat új eredményeket. A területről még közel 10 faj előfordulása várható, főleg a *Malthodes* nem fajai közül.

Elterjedési területük szerint a Bakony lágytestű bogarai az alábbi csoportokat alkotják (a százalékos adatok a teljes bakonyi faunára vonatkoznak):

1. **Holomediterrán fajok**, melyek a Földközi-tenger medencéjében élnek, észak felé Dél-Fennoskandiáig, kelet felé pedig Közép-Ázsiáig, illetve a Bajkál-tóig terjedhetnek el. 42 faj (36,9%): *Omalius fontisbellaquei*, *Pyropterus nigroruber*, *Lopheros rubens*, *Cantharis lateralis*, *C. livida*, *C. nigricans*, *C. obscura*, *C. pulicaria*, *C. rustica*, *Metacantharis haemorrhoidalis*, *Rhagonycha banatica*, *Rh. elongata*, *Rh. femoralis*, *Rh. fulva*, *Rh. lignosa*, *Rh. lutea*, *Rh. testacea*, *Malthinus balteatus*, *M. fasciatus*, *M. flaveolus*, *M. seriepunctatus*, *Malthodes marginatus*, *M. minimus*, *Axinotarsus marginalis*, *A. pulicarius*, *A. ruficollis*, *Malachius aeneus*, *M. bipustulatus*, *Clanoptilus marginellus*, *Anthocomus coccineus*, *A. fasciatus*, *Aplocnemus nigricornis*, *Dasytes aerosus*, *D. flavipes*, *D. plumbeus*, *Danacaea marginata*, *D. nigritarsis*, *D. pallipes*, *Denops albofasciatus*, *Clerus mutillarius*, *Thanasimus formicarius* és *Trichodes apiarius*.

2. **Adriatomediterrán fajok**, melyek áreagóca az Appenin-félszigetre esik. 6 faj (5,4%): *Cantharis assimilis*, *C. fusca*, *C. liburnica*, *C. violacea*, *Charopus concolor*, *Opilo pallidus*.

3. **Pontomediterrán fajok**, a Mediterráneumnak csak a keleti részében élnek. 38 faj (32,5%): *Platycis cosnardi*, *Lamprohiza splendidula*, *Phosphaenus hemipterus*, *Cantharis annularis*, *C. bicolor*, *C. fulvicollis*, *C. longicollis*, *C. pagana*, *C. paradoxa*, *Metacantharis discoidea*, *Rhagonycha gallica*, *Rh. rorida*, *Silis nitidula*, *S. ruficollis*, *Malthinus facialis*, *Malchinus demissus*, *Malthodes dieneri*, *M. holdhausi*, *Troglops albicans*, *Charopus flavipes*, *Ebaeus ater*, *E. caeruleus*, *Sphinginus coarctatus*, *Attalus analis*, *Anthocomus bipunctatus*, *Enicopus hirtus*, *Aplocnemus impressus*, *Julistus floralis*, *Dasytes caeruleus*, *D. fuscus*, *D. nigrocyaneus*, *D. oertzeni*, *Danacaea serbica*, *Phloiophilus edwardsi*, *Tillus elongatus*, *Tilloidea unifasciatus*, *Trichodes favarius*, *Lymexylon navale*.

4. **Kaspi fajok**. Elterjedési centrumuk a Krím-félszigettől a Kaspi-tenger közötti területre esik. Nyugat felé Közép-Európáig, kelet felé Nyugat-Szibériáig hatolnak. 5 faj (4,5%): *Drilus concolor*, *Cantharis quadripunctata*, *Malthodes dimidiaticollis*, *Clanoptilus ambiguus*, *Cerapheles terminatus*.

5. **Turkesztáni fajok**, melyek áreagóca Turkesztánra esik. 3 faj (2,7%): *Ebaeus pedicularis*, *Cordylepherus viridis*, *Clanoptilus geniculatus*.

6. **Iráni fajok**. 1 faj (0,9%): *Clanoptilus strangulatus*.

7. **Szibériai fajok**, mandzsúriai szétterjedési központtal. 12 faj (10,8%): *Dictyopteras aurora*, *Platycis minuta*, *Lygistopterus sanguineus*, *Lampyrus noctiluca*, *Podabrus alpinus*, *Cantharis pallida*, *Rhagonycha limbata*, *Ebaeus flavicornis*, *Dasytes niger*, *Dolichosoma lineare*, *Opilio mollis*, *Hylecoetus dermestoides*.

8. **Mongol fajok**, mongol ardoreál elterjedési központtal. 2 faj (1,8%): *Cantharis pellucida*, *C. rufa*.

9. **Kozmopolita, eldönthetetlen áreaközpontú fajok**. 5 faj (4,5%): *Tarsostenus univittatus*, *Korynetes rufipes*, *Necrobia rufipes*, *N. violacea*, *Opetiopalpus scutellarius*.

Faunakistájak Faunaelemek	I.	II.	III.	IV.	V.	Bakony
holomediterrán	36	27	20	33	24	42
adriatomediterrán	5	4	1	4	2	6
pontomediterrán	24	14	9	19	12	38
kaspi	4	4	1	3	1	5
turkesztáni	3	2	2	1	1	3
iráni	1	1	-	-	1	1
szibériai	7	9	7	12	6	12
mongol	2	2	1	2	2	2
kozmodopolita	3	3	1	2	1	5
összesen:	85	66	42	76	50	114

4. táblázat: A faunaelemek faunakistájak szerinti megoszlása. (I. Balaton-felvidék, II. Keszthelyi-hegység, III. Déli-Bakony, IV. Északi-Bakony, V. Keleti-Bakony)

4. Tabelle: Verteilung der Faunenelemente Bakony-Gebirge — Subregionen nach. Auf-
rund dieser Tabelle kann man sehen, dass 75 Prozent der angeführten Arten mediterrane
Faunenelemente sind.

A felsorolásból és a 4. táblázatból megállapítható, hogy a Bakony lágytestű bogár faunájá-
nak 3/4 részét mediterrán faunaelemek teszik ki, és egyben közöttük találhatók a legközönsé-
gesebb fajaink is, s ezek zömmel bármilyen élőhelyen előfordulnak.

Az egyes faunakistájak faunaelem összetétele a lágytestű bogár fauna tekintetében lénye-
gében azonos.

Köszönetnyilvánítás

Ezúton szeretném kifejezni köszönetemet néhai dr. Kaszab Zoltán akadémikusnak, dr.
Merkl Ottónak, akik a Magyar Természettudományi Múzeum és dr. Tóth Sándornak, aki a
Bakonyi Természettudományi Múzeum gyűjteményét rendelkezésemre bocsátották és mun-
kámát figyelemmel kísérték.

Hálás vagyok Rozner Istvánnak, mert gyűjteményének lágytestű bogarait dolgozatomhoz
felhasználhattam.

Köszönet illeti dr. Walter Wittmert (Basel), aki a *Malthinus facialis* THOMSON meghatá-
rozásában segített.

Irodalom — Literatur

- Czető Zs. — Podlussány A. — Szalóki D.** (1985): Új fajok Magyarország bogárfaunájában (Coleoptera) — *Folia Entomologica Hungarica* 46(1): p. 270-272.
- Evers, A. M. J.** (1985): Aufteilung der palearktischen Arten des Gattungskomplexes *Malachius* F. — *Entomol. Blätter*, Bd. 81, Heft 1-2. Krefeld, p. 1-40.
- Földi E. (szerk.)** (1978): Magyarország földrajzinév-tára II. Veszprém megye — Kartográfiai Vállalat, Budapest, 42 p.
- Földi E. (szerk.)** (1979a): Magyarország földrajzinév-tára II. Fejér megye — Kartográfiai Vállalat, Budapest, 32 p.
- Földi E. (szerk.)** (1979b): Magyarország földrajzinév-tára II. Komárom megye, Kartográfiai Vállalat, Budapest, 25 p.
- Dahlgren, G.** (1979): 27. Familie: *Cantharidae*. — In: Freude, H., Harde, K. W., Lohse, G. A. (eds.): *Die Käfer Mitteleuropas*, 6: *Diversicornia*. Krefeld, p. 18-39.
- Horváth G.** (1894): Az 1890/93. években felmerült gazdasági rovarkárokról. — *Rovt. Áll. Közl.* 1, p. 1-40.
- Horvatovich S.** (1968): Rendszertani vizsgálatok *Cantharis* L. fajokon (Col.). — *Folia Entomologica Hungarica* 21: 99-101.
- Horvatovich S.** (1969): A kárpátmedencei lágytestű bogarak (Col., Malacodermata) faunisztikai és fenológiai adatai. — *Folia Entomologica Hungarica* 22: 131-249.
- Horvatovich S.** (1971): A magyarországi lágytestű bogarak (Col., Malacodermata) faunaelemei. — *Folia Entomologica Hungarica* 24: 67-98.
- Kaszab Z.** (1955): Lágytestű bogarak, Malacodermata — In: Magyarország Állatvilága (Fauna Hungariae), VIII., 1. Akadémiai Kiadó, Budapest, 144 p.
- Kaszab Z.** (1981): The species Malacodermata, Eucnetidae, Heteromera, Cerambycidae and Bruchidae from the Hortobágy National Park (Coleoptera). — In: Mahunka, S. (ed.): *The Fauna of the Hortobágy National Park*, I. Akadémiai Kiadó, Budapest, p. 109-129.
- Kaszab Z. — Székessy V.** (1953): Bátorliget bogár-faunája, Coleoptera. — In: Székessy, V. (szerk.): *Bátorliget élővilága*. Akadémiai Kiadó, Budapest, p. 194-285.
- Lawrence, J. F.** (1984): Coleoptera. — In: Parker, S. P. (ed.): *Synopsis and Classification of Living Organisms*, 2. McGraw-Hill, New York, p. 482-553.
- Majer, K.** (1982): Species of the genus *Aplocnemus* of Middle Europe (Col. Melyridae). — *Dt. Entom. Z.*, N. F. 29, Heft 4-5. P. 421-455.
- Merkel O.** (1990): Reassessment of the beetle fauna of Bátorliget, NE Hungary (Coleoptera). — In: Mahunka, S. (ed.): *The Bátorliget Nature Reserves — after forty years*, 1990. Akadémiai Kiadó, Budapest, p. 381-498.
- Papp J.** (1968): A Bakony-hegység állatföldrajzi viszonyai. — *A Veszprém Megyei Múzeumok Közleményei* 7. p. 251-314.
- Szalóki D.** (1987): The species of Malacodermata from the Kiskunság National Park (Coleoptera). — In: Mahunka, S. (ed.): *The Fauna of the Kiskunság National Park*, II. Akadémiai Kiadó, Budapest, p. 175-179.
- Tóth L.** (1968): Adatok a Balaton-felvidék bogár (Coleoptera) faunájához. — *A Veszprém Megyei Múzeumok Közleményei* 7., p. 351-365.
- Tóth L.** (1973): A Bakony hegység lágytestűbogár — (Col. Malacodermata) faunájának alapvetése. — *A Veszprém Megyei Múzeumok Közleményei* 12., p. 253-369.

Függelék

Az adatok faunakistájankénti megoszlása fajonként

	I.	II.	III.	IV.	V.	Bakony
Omalisidae						
<i>Omalisus fontisbellaquei</i>	4	5	-	8	2	19
Lycidae						
<i>Pyropterus nigroruber</i>	1	-	-	3	-	4
<i>Dictyopteras aurora</i>	-	1	-	6	-	7
<i>Platycis cosnardi</i>	-	-	1	2	-	3
<i>minuta</i>	-	1	1	4	-	6
<i>Lopheros rubens</i>	-	-	-	1	-	1
<i>Lygistopterus sanguineus</i>	1	1	-	2	-	4
Lampyridae						
<i>Lampyris noctiluca</i>	12	-	1	11	3	27
<i>Lamprohiza splendidula</i>	-	-	-	3	1	7
<i>Phosphaenus hemipterus</i>	1	1	-	2	-	4
Drilidae						
<i>Drilus concolor</i>	2	1	-	3	-	6
Cantharidae						
<i>Podabrus alpinus</i>	-	-	-	5	-	5
<i>Cantharis annularis</i>	1	-	-	-	-	1
<i>assimilis</i>	1	-	-	3	-	4
<i>bicolor</i>	6	2	-	1	1	10
<i>fulvicollis</i>	7	-	1	7	3	18
<i>fusca</i>	10	3	-	21	3	37
<i>lateralis</i>	10	1	-	1	1	13
<i>liburnica</i>	13	1	2	1	-	17
<i>livida</i>	16	3	2	23	6	50
<i>longicollis</i>	2	-	-	-	-	2
<i>nigricans</i>	5	13	5	48	9	80
<i>obscura</i>	-	3	-	-	-	3
<i>pagana</i>	-	-	-	1	-	1
<i>pallida</i>	3	1	2	7	-	13
<i>paradoxa</i>	12	5	2	17	5	41

pellucida	5	2	-	27	10	44
pulicaria	-	1	-	2	-	3
quadripunctata	-	-	-	-	-	1
rufa	8	2	2	6	1	19
rustica	33	2	8	43	9	95
violacea	-	-	-	1	-	1
Metacantharis discoidea	-	-	-	2	-	2
haemorrhoidalis	31	-	8	21	6	66
Rhagonycha banatica	1	-	-	-	-	1
elongata	1	-	-	2	-	3
femoralis	-	-	-	1	-	1
fulva	57	7	7	68	27	146
gallica	-	5	-	10	3	18
lignosa	23	7	8	23	7	68
limbata	1	1	1	11	1	15
lutea	-	-	2	10	2	14
rorida	11	2	-	5	1	19
testacea	2	-	1	3	-	6
nőstények	8	3	-	9	1	21
Silis nitidula	1	-	-	4	3	8
ruficollis	10	1	-	-	1	12
Malthinus balteatus	-	-	-	-	1	1
facialis	-	-	-	-	1	1
fasciatus	1	-	-	1	-	2
flaveolus	9	2	1	10	3	25
seriepunctatus	3	1	-	1	1	6
Malchinus demissus	1	-	-	-	-	1
Malthodes dieneri	-	2	-	-	-	2
dimidiaticollis	1	1	-	1	-	3
holdhausi	-	1	-	-	-	1
marginatus	2	2	1	-	-	5
minimus	-	-	1	-	-	1

nőstények	3	-	-	3	-	6
Melyridae						
Troglops albicans	2	-	-	-	-	2
Charopus concolor	8	2	-	-	-	10
flavipes	-	-	-	2	-	2
Ebaeus ater	5	1	-	-	-	6
caerulescens	-	-	-	1	-	1
flavicornis	4	2	1	2	1	10
pedicularis	5	-	-	-	-	5
Sphinginus coarctatus	2	-	-	-	-	2
Attalus analis	2	1	-	-	-	3
Axinotarsus marginalis	14	1	2	10	5	32
pulicarius	3	2	-	2	1	8
ruficollis	6	4	1	9	9	29
Cordylepherus viridis	2	1	1	-	1	5
Malachius aeneus	13	2	2	8	1	26
bipustulatus	25	6	6	32	11	80
Clanoptilus ambiguus	16	3	4	22	5	50
geniculatus	35	4	4	15	11	69
marginellus	8	3	-	15	3	29
strangulatus	8	1	-	-	-	9
Anthocomus bipunctatus	2	-	1	3	-	6
coccineus	4	-	-	1	-	5
fasciatus	1	1	-	-	-	2
Cerapheles terminatus	2	1	-	-	-	3
Enicopus hirtus	8	-	1	-	-	9
Aplocnemus impressus	1	-	-	-	-	1
nigricornis	1	-	-	1	-	2
Julistus floralis	-	-	1	-	-	1
Dasytes aerosus	12	1	2	10	7	32
caeruleus	-	1	1	2	-	4
flavipes	3	-	-	1	-	4
fuscus	2	-	3	4	2	11
niger	1	2	1	8	3	15

nigrocyanus	-	1	-	-	-	1
oertzeni	1	-	-	-	1	2
plumbeus	33	13	6	36	15	103
Dolichosoma lineare	15	7	5	15	4	46
Dancaea marginata	5	1	1	3	-	10
nigritarsis	4	2	-	-	-	6
pallipes	3	1	-	-	1	5
serbica	18	1	-	-	2	21
Phloiophilidae						
Phloiophilus edwardsi	1	-	-	3	-	4
Cleridae						
Denops albofasciatus	1	-	-	-	-	1
Tillus elongatus	1	1	-	6	-	8
Tilloidea unifasciatus	6	1	-	-	-	7
Tarsostenus univittatus	1	-	-	-	-	1
Opilo mollis	-	1	-	8	1	10
pallidus	1	4	-	-	1	6
Clerus mutillarius	11	5	-	4	1	21
Thanasimus formicarius	5	1	2	14	-	23
Trichodes apiarius	31	1	1	18	6	57
favarius	68	14	5	8	6	101
Korynetes rufipes	2	-	-	4	1	7
Necrobia rufipes	-	1	-	-	-	1
violacea	3	3	2	6	-	14
Opetiopalpus scutellaris	2	-	-	-	-	2
Lymexylidae						
Hylecoetus dermestoides	-	-	-	4	-	4
Lymexylon navale	-	-	-	-	-	1
összesen:	726	181	115	722	210	1959

A bakonyi lelőhelyek kistájak szerinti felsorolása

Mivel PAPP (1968) munkája csak a kistájak határait adja meg, első feladatomban az egyes területekhez tartozó helységek meghatározása volt. A *-gal jelöltek több kistájnál is előfordulnak.

I. Balaton-felvidék:

Ábrahámhegy	* Hegyesd	Paloznak
Alsóörs	Hegymagas	Pécsely
Aszófő	Hidegkút	* Pula
Badacsonytomaj	* Kapolcs	Raposka
Badacsonytördemic	Káptalantóti	Révfülöp
Balatonakali	Kékkút	Salföld
Balatonalmádi	Királyszentistván	* Sáska
Balatoncsicsó	Kisapáti	Sóly
* Balatonederics	Kisdörgicse	Szentbékállá
Balatonfüred	Kővágóörs	Szentkirályszabadja
Balatonfűzfő	Köveskál	Szigliget
* Balatongyörök	* Lesencetomaj	Tagyon
Balatonhenye	Litér	* Tapolca
Balatonszepezd	Lovas	Tihany
Balatonszőlős	Mencshely	* Tótvázsony
Balatonudvari	Mindszentkál	* Várpalota
Barnag	* Monostorapáti	Vászoly
Berhida	Monoszló	* Veszprém
Csopak	* Nagyvázsony	Veszprémfajsz
Dörgicse	Nemesgulács	Vigántpetend
Felsőörs	* Nemesvámos	Vilonya
* Gyenesdiás	* Nemesvita	* Vonyarcvashegy
* Gyulafirátót	Óbudavár	Vöröstó
Gyulakeszi	Örvényes	* Zalahaláp
* Hajmáskér	* Öskü	Zánka

II. Keszthelyi-hegység:

* Balatonederics	Lesenceistvánd	Sümeprága
* Balatongyörök	* Lesencetomaj	* Tapolca
Bazsi	Mihályfa	Vállus
Csabrendek	Nagygörbő	Várvölgy
Cserszegtomaj	* Nemesvita	Vindornyalak
Döbröce	* Nyirád	Vindornyaszőlős
* Gyenesdiás	Óhid	* Vonyarcvashegy
Keszthely	Rezi	* Zalahaláp
Kisvásárhely	Sümeg	Zalaszántó
Lesencefalu	Sümegcehi	

III. Déli-Bakony:

* Ajka	* Nagyvázsony	* Szentgál
Bánd	* Nemesvámos	Szóc
Halimba	* Nyírád	Taliándörög
* Hegyesd	Öcs	* Tótvázsony
* Kapolcs	Padragkút	Úrkút
* Kislőd	* Pula	* Városlőd
* Monostorapáti	* Sáska	* Veszprém

IV. Északi-Bakony:

* Ajka	Farkasgyepű	Nagytevel
Bakonybél	Fenyőfő	Németbánya
Bakonyjákó	Ganna	Noszlop
Bakonypölöske	* Gyulafirátót	* Olaszfalu
* Bakonyszentkirály	Hárskút	Pénzesgyőr
Bakonyszentlászló	Herend	Porva
Bakonyszücs	Homokbödöge	* Szentgál
Borzavár	Iharkút	Tapolcafő
Csehbánya	* Kislőd	Ugod
* Csesznek	Lókút	* Városlőd
Devecser	Magyarpolány	* Veszprém
Döbrönte	Márkó	Zirc

V. Keleti-Bakony:

Ácsteszer	Csatka	Kincsesbánya
Aka	* Csesznek	Kisbér
Bakonycsernye	Csetény	Nagyveleg
Bakonykúti	Csór	* Olaszfalu
Bakonynána	Dudar	* Öskü
Bakonyoszlop	Fehérvárcsurgó	Réde
Bakonysárkány	* Hajmáskér	Súr
* Bakonyszentkirály	Hánta	Szápár
Bakonyszombathely	Iszkaszentgyörgy	Tés
Balinka	Isztimér	* Várpalota
Bodajk	Jásd	

DIE WEICHKÄFER DES BAKONY-GEBIRGES (COLEOPTERA, MALACODERMATA)

Verfasser führt in seiner Arbeit 114 in dem Bakony Gebirge nachgewiesene *Malacoderma*-Arten an, unter denen es eine, in der ungarischen Fauna neue Art, gibt: *Malthinus facialis* THOMSON, 1864 Neue Arten in dem Bakony-Gebirge sind folgende: *Cantharis longicollis*

(KIESENWETTER, 1859), *Metacantharis discoidea* (AHRENS, 1812), *Malthinus balteatus* SUFFRIAN, 1851, *Malthodes dieneri* KASZAB, 1955, *Malthodes holdhausi* KASZAB, 1955, *Sphinginus coarctatus* (ERICHSON, 1840), *Cerapheles terminatus* (MÉNÉTRIES, 1832), *Julistus floralis* (OLIVIER, 1790), *Phloiophilus edwardsi* STEPHENS, 1830, *Denops albofasciatus* (CHARPENTIER, 1825) und *Necrobia rufipes* (DE GEER, 1775).

Die im Jahre 1976 angefangene Arbeit ist Teil oder eher Fortsetzung des Forschungsprogramms „Naturlandschaftsbild des Bakony“ organisiert früher von Jenő PAPP, dann und zur Zeit von Sándor TÓTH.

Im Laufe seiner Arbeit bestimmte der Verfasser insgesamt 5.000 Käferexemplare. Für die Bearbeitung dienten das neuere Material des Bakonyer Naturwissenschaftlichen Museums (Zirc), des Ungarischen Naturwissenschaftlichen Museums (Budapest), die Privatsammlungen von István ROZNER und des Verfassers. Bezüglich der Anführung der Arten und ihrer Angaben wurden auch die Arbeiten von S. HORVATOVICH (1969, 1971) und L. TÓTH (1973), die die Ergebnisse der früheren Bearbeitungen des *Malacodermata*-Materials der obererwähnten zwei Museen enthalten, in Betracht gezogen.

Die Determination des grössten Teils der Weichkäfer war mit der Anwendung des Buches von KASZAB (1955), aufgrund der äusseren Merkmale, möglich, im Falle von einigen *Cantharis*- und *Rhagonycha*-Arten (s. „II. Irodalmi áttekintés“), um eine sichere Bestimmung zu erreichen, sollte aber der Verfasser auch Genitalpreparationen machen.

Im Hauptteil wurden die Familien nach dem System von LAWRENCE (1984) angeordnet. Was die Lokalitäten und die anderen Angaben betrifft, wurden die folgenden Artikel berücksichtigt: KASZAB 1981, KASZAB & SZÉKESSY 1953, MERKL 1990 und SZALÓKI 1987.

Es ist bemerkenswert, dass die zeitliche Verteilung der verschiedenen Sammlungen nicht gleichmässig ist, es gibt keine Sammlungsangabe von der Herbst- und Wintersperiode und nur weniger vom Frühjahrsanfang. Für die Fortsetzung der Untersuchung der Weichkäferfauna des Bakony-Gebirges hält der Verfasser die regelmässige, sich auch auf die fehlende Perioden erstreckende Sammlungstätigkeit für unentbehrlich.

A szerző címe:
(Anschrift des Verfassers)

Szalóki Dezső
ELTE Radnóti Miklós
gyakorlóiskolája
H-1146 Budapest
Cházár A. u. 10.
H-1118 Budapest
Villányi út 113.